

Uge 37: Veje til vegetarisme

13. september 2014, Information, Sektion 2 (Moderne Tider), Side 22, 596 ord, Id: e4936610

Listeria i kødpølsen, svine-MRSA og massiv miljøbelastning: Der mangler ikke rationelle argumenter for at blive **vegetar**. Men vægrer du dig alligevel ed et liv som plante-æder? Her guider vi dig til produkter, der gør din omvending både appetitvækkende, nydelsesfuld og ligetil.

Henter billede...

Fars

Nogle kødspisere gør nar af det faktum, at mange **vegetarer** spiser kødefterligninger.

Der er måske også noget komisk og selvmodsigende i, at man på den ene side vælger at minimere eller helt fjerne kød fra sin kost, og så på den anden side alligevel indtager forskellige substitutter.

Til det kan man sige, at der i høj grad er en kulturel og social dimension i det at spise kød, der i en svineproducerende og kødtilbedende madkultur som den danske kan være svær at give afkald på. Heldigvis kan man ved hjælp af vegetarisk fars tilberede klassisk comfort food som for eksempel spaghetti bolognese og chili con carne. Produktserien Quorn indeholder 88 pct. mykoprotein fremstillet af svampekulturer, der tillige har en righoldig umamismag.

40 kroner for 300 gram Quorn Fars i Coopsupermarkeder.

Irma har to poser på tilbud til 50 kroner denne uge.

Pølser

Adskillige berømte **vegetarer** har sat deres præg på verdenshistorien. Ifølge Adolf Hitlers personlige mundskænk satte den tyske rigskansler især stor pris på fine grønærter.

Mahatma Gandhis livret var derimod den indiske ret aloo dom, som består af stegte kartoffelboller i en pikant krydret tomat sauce.

I sin levetid opnåede fotografen og Beatlehustruen Linda McCartney sågar at søsætte sin egen serie af plantebaserede produkter, som stadig nydes af **vegetarer** verden over. Linda er simpelthen dronningen af vegetarpølser. Hendes trinde, britiske pølser er lavet på hvedegluten og har den rigtige sprødhed og fås i flere smagsvarianter.

32 kroner for 300 gram hos den britiske købmand Abigail's i Peder Hvitfeldts Stræde 17 i København, som også leverer til hele landet.

Bøffer

Et af de sociale ritualer, der kan volde en nyudsprunget **vegetar** genvordigheder, er sommerens grillfester. Det kan måske være svært at finde en grimasse, der kan passe, når højskolevenner smider deres svedige T-bonesteaks op på risten. Mange har dog allerede opdaget, at man med stor succes kan grille tyrkisk halloumiost og store, kødfulde portobellosvampe.

Man kan også prøve den spicy variant af de tilberedningsklare Viana Cowgirl Steaks, som er fremstillet på basis af tofu.

35,50 kroner for 210 gram i den rent økologiske og vegetariske købmand Spidsroden på Prins Jørgens Gade 14 i København.

Charcuteri

Hidtil var **vegetarerer** henvist til ægge-eller kartoffelmadder, hvis de ville sætte tænderne i den højbårne del af dansk madkultur, som er smørrebrødet. I Århus er der nu åbnet et madsted ved navn Mikuna, der laver klassisk dansk smørrebrød af helt veganske råvarer.

Man kan for eksempel få hønsefri salat med karse, fiskefri filet med remoulade, dild og caviart eller vegadelle med rødkål og agurkesalat for en tyver per håndmad. Der findes i øvrigt et udvalg af færdiglavet vegetarisk pålæg og charcuteri i handlen. Produktserien Wheaty har en chorizo lavet af hvedegluten.

Den kan bruges på pizza, i sandwich, tapas og alle andre tænkelige kulinariske sammenhænge, hvor man er ude efter en salt, røget og krydret smag.

52 kroner for 200 gram i Spidsroden.

Fastfood

Når du vågner med udtørret gane og akut saltbehov efter en bytur, er quinoasalat måske ikke lige det første, der falder dig ind. Så er det godt, at der findes vegetarisk fastfood.

Astrid och Aporna (Astrid og aberne) er et svensk varemærke, der har åbnet en restaurant i Jægersborggade 39 i København. Her kan man spise lækre alternative versioner af

snasket hurtigmad som burgere, pulled pork, pomfritter og ristede hotdogs tilberedt af vegetabiliske råvarer.

Det er der et stort marked for i nabolandet: Ifølge en undersøgelse fra 2014 er hver tiende svensker i dag **vegetar**. Miljøhensyn, egen sundhed og dyrerettigheder nævnes som de primære grunde.

79 kroner for en BBQ-burgermenu bestående af burger, pomfritter og en salat.

annu@information.dk

Alt materiale i Infomedia er ophavsretligt beskyttet.

Kunden må ikke sælge, videregive, distribuere, gengive eller mangfoldiggøre materiale fra Infomedia uden særlig og skriftlig aftale med Infomedia. Overført (downloadet) materiale skal slettes efter anvendelsen og må ikke indlægges i informations-genfindingsystemer, som for eksempel elektroniske postsystemer, databaser, fælles netværk eller lignende.

Videreformidling

Kunden må foretage videreformidling (ved videreformidling forstås kopiering, distribution via elektronisk post, tilrådighedsstillelse i databaser, på netværk eller lignende) af modtagne overskrift- og indledningsformater inden for kundens egen virksomhed. Al anden videreformidling af materiale fra Infomedia skal aftales skriftligt med Infomedia.

Debat: Drop palæo-kuren, før den slår dig ihjel

Information

8. marts 2014, Information, Sektion 1, Side 18 (DEBAT), Holly Baxter..., 777 ord, Id: e44c77bb

Kommentar Salatnasker, gå blot frydefuldt ombord i din hummus - det er efterhånden umuligt at nægte, at for meget kød, for mange æg og mælkeprodukter er usunde.

*Holly Baxter er freelance journalist og medstifter af Vagenda @ Guardian og Information Oversat af Nina Trige Andersen
Intermetzo af Georg Metz er ud skudt til på mandag*

Hver gang jeg bestiller en vegetarburger, kommer spørgsmålet. En af de andre omkring bordet læner sig frem mellem to bidder af deres dobbeltburger, og foregiver med en hvis anstrengelse velvillig interesse: »Nå, så du er altså **vegetar**? Er det, fordi du bedst kan lide det, eller er det af, hvad skal man sige, etiske årsager?« Spørgeren tilbyder mig altså en høflig udvej. Spørgsmålet er formuleret, så jeg undskyldende kan

gestikulere mod min halloumi-ost og mumle et eller andet selvnedgørende om en dårlig fordøjelse og sart helbredstilstand.

Jeg kan guffe mine falafelkugler i mig i stilhed og tavst luske af med mine private meninger om forholdene i landbrugsindustrien, global opvarmning og overforbrug af antibiotika.

Eller også kan jeg indrømme, at mine madvalg er, ja, teknisk set etisk begrundede, og derpå for 212. gang gennemgå den udmattende samtale om præcis, hvorfor jeg lever efter den slags overvejelser.

Det hele ender uundgåeligt med, at en eller anden oplyst kødæder med baconfedt dryppende ned ad hagen fortæller mig alt om, hvor stor en hykler, jeg er, når jeg alligevel spiser ost.

Jeg, en egovegetar

Personligt er jeg helt med på, at de fleste af mine holdninger er hykleriske, når jeg stadig køber smør og elsker mozzarella.

For at være helt ærlig, så skyldes en betragtelig del af mine bevæggrunde for at være **vegetar** ren egoisme: Jeg har altid mistænkt kød - og især rødt eller forarbejdet kød - for at være relativt uforeneligt med den menneske lige krop. Og ifølge de seneste studier af proteinindtag lader det til, at den teori måske ikke er så langt fra sandheden.

The National Health and Nutrition Survey har indsamlet data fra 6.381 personer fra hele USA og fundet ud af, at kostvaner med højt indtag af animalsk protein (i modsætning til protein fra vegetabiliske kilder) kan være ligeså skadeligt som f. eks. rygning. Folk under 65 år, som ofte spiser kød, æg og mælkeprodukter har fire gange så stor risiko for at dø af kræft eller sukkersyge.

Nu kan man måske beskylde mig for at deltage i 'alt kan fremkalde kræft'-kampagnen.

Men der er også en anden væsentlig kampagne i gang. Tænk på de endeløse rækker af dameblade og selvhjælpsbøger, som promoverer Dukan-kostplanen eller den internationalt anerkendte Atkinsplan, eller nå ja, »at gå palæo«. De anbefaler alle et regulært overforbrug af protein, og at kulhydratindtaget skæres kraftigt ned. Alle hævder de at basere sig på gedigen lægeforskning.

Men nu ser det altså ud til, at alle de kilo, du har tabt for din sundheds skyld, kan komme tilbage som en boomerang og æde en måned af dit liv for hvert bildæk, du kom af med.

Vægttab som trussel

Jeg er vokset op i en grøntsags-fjendtlig by i det nordlige England, hvor kosten bestod af chicken nuggets og dybstegte kødkroketter, længe før Jamie Oliver begyndte at antyde, at der måske var et problem i at fodre børn med elementer fra hundemad. Jeg forventer derfor ikke at høste frugterne af en livslang sund kost inden for den nærmeste fremtid.

Men hvis det er sandt, at 39 procent af alle kvinder angiveligt er på diæt det meste af tiden, og at gennemsnitskvinden bruger 31 år af sit liv på at være på kur, har især vi udsigt til et kæmpeproblem, når vi når midtvejs i vores liv.

Mens protein-shakes, der kan »pumpe dig op«, og reklamer, som forlanger svar fra den forbipasserende på, om han er »mand nok« til at æde en femdobbel burger, indtil nu har været maskuline domæner, så er højprotein-kostfænomenet nu nået til kvinderne.

Det er endnu ikke muligt at konkludere på de langsigtede effekter, men de nyeste undersøgelser bør ikke ignoreres. De er en væsentlig advarsel til et samfund, som er besat af protein og væggtab, og som kører på et kødproduktivt overdrev med mere tilgængelig fastfood end nogensinde før. I sidste ende gør det ingen forskel, om du skærer ned på kødet af kærlighed til bløde forårskåde lam eller på grund af en dybfølt narcissisme kombineret med en stærk overlevelseshed.

Måske betyder dit reducerede kødforbrug, at du bliver nødt til at besvare akavede spørgsmål over en skål hummus, men op med humøret - vi har alle vores at slås med.

Og derfor, af kærlighed til det offentlige sundhedssystem, vær rar at forvise din gennembladet rede palæo-bog til skraldespanden.

Noget tyder nemlig på, at du selv kommer til at betale prisen for dens lokkende løfter om at gøre dig tyndere.

debat@information.dk

Jeg er vokset op i en anti-grøntsag by i det nordlige England, hvor kosten bestod af chicken nuggets og dybstegte kødkroketter, længe før Jamie Oliver antydede, at der måske var et problem i at fodre børn med elementer fra hundemad.

Alt materiale i Infomedia er ophavsretligt beskyttet.

Kunden må ikke sælge, videregive, distribuere, gengive eller mangfoldiggøre materiale fra Infomedia uden særlig og skriftlig aftale med Infomedia. Overført (downloadet) materiale skal slettes efter anvendelsen og må ikke indlægges i informations-genfindingsystemer, som for eksempel elektroniske postsystemer, databaser, fælles netværk eller lignende.

Videreformidling

Kunden må foretage videreformidling (ved videreformidling forstås kopiering, distribution via elektronisk post, tilrådighedsstillelse i databaser, på netværk eller lignende) af modtagne

Beværtet BioM

22. februar 2014, Information, Sektion 2 (Moderne Tider), Side 19, Peter Nielsen..., 1202 ord, Id: e4465456

Økologisk i Nyboder. Suveræne forretter og et par skuffelser i hjertet af det historiske og litterære København.

Den kreative anstrengelse, der skal til for at tænke og udføre en vellykket ret, udfoldes bedst i forretterne.

Sådan har jeg oplevet det på det seneste.

Her går enkelheden, legen og fantasien hånd i hånd med det gode håndværk, mens det lidt for ofte synes svært at udstrække den samme kreative energi til hovedretterne, der lidt for meget bliver sur pligt og smutvej til at mætte folk.

Men stop lige en gang, jeg sprang direkte til konklusionen. Vi var jo slet ikke ankommet endnu: Det var lørdag aften med min store, smukke datter. Hun er lige flyttet hjemmefra, er studerende og skal af gode grunde bispises en gang imellem, så vi drog under fuldmånen til det økologiske spisested BioM i Fredericiagade i Nyboder. Her lige midt i det okkergule kartel af rækkehuse, som Christian IV byggede til flådens folk, og som nu er blevet overtaget af en ny privilegeret klasse.

Jeg er bidt af Henrik Pontoppidan for tiden, så jeg ved, at Lykke-Per boede til leje lige her i et af rækkehusene i Hjertensfrydsgade hos højbådsmand Olufsen, hvor han udkaster sit store kanalprojekt og forelsker sig i Jakobe, ligesom jeg ved, at den smukke Jytte Abildgaard fra De dødes rige boede lige om hjørnet i Dronningens Tværgade og her kurtiserede sin elskede Torben og gav ham en kurv.

Vi befandt os med andre ord i hjertet af det historiske København, men der er nu ikke meget historiens vingesus over sådan en kølig og mørk februaften. Kun et par hætteklædte forfrosne sjæle var hastigt undervejs i de tomme gader, så jeg forsøgte at peppe stemningen lidt op med historien om det bestialske mord og partering i den parallelle Klerkegade.

Økologi pur

BioM ligger i dette smørhul. Om sommeren sidder man hyggeligt udenfor, men nu foregår alt indendørs i restaurantens halvmåneformede lokale. Vi blev bænket på filtbeklædte stole ved et af de mørke træborde ved vinduerne og fik uden dikkedarer en glaskande med vand på bordet, en lille mulepose med lækkert syrligt-saftigt brød og et lille bræt, hvorpå der var lagt en fuldmåne af smør. Se, det hele er meget kosmisk her, f. eks. hænger der i loftet ringe af lys som for at signalere stjernehimlen, mens den ene væg er beklædt med trælamellerne fra gamle frugtkasser.

BioM er et gennemført økologisk spisested.

Engang var det noget særligt og besværligt, men nu er det ikke noget, man behøver at gøre til et anliggende i sig selv, når man skal bedømme et køkkens kvalitet. Vi var landet dér, fordi datteren er **vegetar**, og stedet har et godt udbud i det vegetariske, især hvis man også er til fisk.

Kortet er enkelt med tre forretter, fire hovedretter og tre desserter. Derfra kan man på kryds og tværs af kortet sammensætte en menu på op til fem retter og med mulighed for tilhørende vine. Et godt og fleksibelt princip.

Datteren gik klassisk og tog en tre-retters med en danskvand til, mens jeg kastede mig over en fire-retters med vine til.

Først kom vinen. En Riesling fra Mosel, Weingut Laurentiushof fra 2011. Det var lidt som før tid at blive sat på græs og endnu lidt vintertung i kroppen jage ud på forårets enge.

En dejlig Riesling, der stod sig godt til den havtasketatar, der nu blev båret ind til os begge.

Og hvilken fryd for øjet var ikke lige denne ret. Lag på lag bygget op som papirtynde runde skiver af selleri, hvorimellem den lidt neutrale, men gode havtasketatar var lagt som en slags åbne tortellini og ovenpå dem gavmildt drys af citronsyltede bladselleri i små stykker og endnu mindre stykker af valnødder, brøndkarse, store friske kapers i både og lidt brunet smør i omkredsen. Det var ikke bare en meget smuk ret, den var også delikat at dykke ned med mange små eksplosioner af skiftevis det syrlige, fede og salte. En udfordrende, men meget tilfredsstillende ret.

Variationer

Jeg kunne ikke stå for beskrivelsen af en anden forret: »Gulerod i flere farver med friskost og kommen«. Den skuffede heller ikke. I bølger af tynde skiver af gul, orange og tofarvet gulerod lå to runde både af en lækker, syrlig og ekstrem blød friskost, der blidt stødte mod runde klippestykker formet af kogt og most violet gulerod og iblandet kommen, balsamico og lidt estragon. Her triumferede både enkelheden og den kreative leg med de sparsomme midler.

Til gulerødderne fik jeg på kokkens kyndige anbefaling en fransk Pinot Gris Tradition fra Alsace, Domaine Leon Boesch fra 2009.

En smuk gylden vin med masser af frugtsyre på en god bastone af mineralitet og en gradvis fremturen af citrus og forskellige florale forekomster.

Vi var begge tilfredse og på sin vis også mætte, så her kunne alt være sluttet godt.

Datteren spiste ' **vegetar** - grønt - stegt - dampet - bag', hvilket burde være en signaturret for stedet. Den bestod lidt skuffende i en ophobning af kartoffelkage, fennikel, dampede gulerødder, broccoli og små jordskokkechips på toppen. Dertil en vintersalat bestående af ristede svampe, tørrede tranebær og pastinak.

Bortset fra den lidt for salte broccoli var intet dårligt, men de enkelte elementer vidste bare ikke rigtig, hvor de sammen skulle hen.

Jeg havde bestilt unghane på tre forskellige måder. En var kogt og vendt og stegt i revede rødbeder, det var det bedste, mens medaljon af lår og et stykke vinge i friture ikke smagte af så meget. Dertil kom lidt godt, men også for klodset massivt udbud af fennikel og skummet estragonsauce i bunden.

Det hele var for rodet og tungt, og dertil kom, og hold nu fast, hele tre blinis, der lå som en slags vatrondeller i et blodigt sår. Jeg kunne ikke afgøre, hvorvidt der var lidt kyllingelever i dejen, for det var simpelthen upassende, og jeg fik lyst til at råbe: Tjener, der er en blini i min suppe! Jeg vil dog tilgive meget, for kokken havde været en tur i kælderens for i stedet for den planlagte cabernet franc vin fra vinmenuen at hente en flaske Un Bon Petit Diable fra Loire, Domaine des Sablonnettes 2012. Hundrede procent cabernet franc, lys og uskyldig, men med al den beskidte djævelskab i sig, som ellers kun en god bourgogne har. Den var faktisk rigtig godt tænkt til fjerkræet, så det blev den, jeg sad og glædede mig over, mens datteren fortalte om apostrofen eller tiltalen i den nyeste danske litteratur.

Desserten var ok. Datteren fik blød sandkage med creme og citronsorbet og en stor rund månekiks. Alt var godt. Og jeg fik fem forskellige danske oste, som var fine, men heller ikke mere end det. I stedet for den trivielle portvin, var stedet med på at servere en kølig og dejlig ren Valpollicella. Jeg siger jer, kold rødvin til dessert, det er det nye hippe.

Kaffe af stempelkande og varm mælk og en regning der løb op i 1.250 kr.

pen@information.dk .

Jeg fik fem forskellige danske oste, som var fine, men heller ikke mere end det. I stedet for den trivielle portvin, var stedet med på at servere en kølig og dejlig ren Valpollicella.

Jeg siger jer, kold rødvin til dessert, det er det nye hippe.

Fakta: BioM

Fredericiagade 78, København K Ti.-fr.: 11.30-23; lø.: 10-23; sø.: 10-14 (brunch)

Bordbestilling: 33 32 24 66 www.biom.dk.

- Februar. En trist februaften er der ikke meget historisk eller litterært ved at gå og skutte sig i kulden, men indenfor fornemmer man det smørhul, kvarteret udgør i byen. Foto: Tor Blrk Trads

Alt materiale i Infomedia er ophavsretligt beskyttet.

Kunden må ikke sælge, videregive, distribuere, gengive eller mangfoldiggøre materiale fra Infomedia uden særlig og skriftlig aftale med Infomedia. Overført (downloadet) materiale skal slettes efter anvendelsen og må ikke indlægges i informations-genfindingsystemer, som for eksempel elektroniske postsystemer, databaser, fælles netværk eller lignende.

Videreformidling

Kunden må foretage videreformidling (ved videreformidling forstås kopiering, distribution via elektronisk post, tilrådighedsstillelse i databaser, på netværk eller lignende) af modtagne overskrift- og indledningsformater inden for kundens egen virksomhed. Al anden videreformidling af materiale fra Infomedia skal aftales skriftligt med Infomedia.

Information

Debat: Gad vide, om svin hellere vil laves til bacon?

16. oktober 2014, Information, Sektion 1, Side 16 (Debat), Ditte Jensen..., 781 ord, Id: e4a04e93

10 spørgsmål Fødevareminister Dan Jørgensen (S) vil have zoofili forbudt i Danmark. ' De (dyrene, red.) kan jo i sagens natur ikke sige nej til at være med,' lyder argumentet. Derfor skal tvivlen komme dem til gode. Men er sex med mennesker et større overgreb end kastration, indespærring og slagtning?

Henter billede...

Hvad tænker du om mennesker, der tænder på dyresex? »Det har jeg sådan set ikke nogen holdning til.« - I din pressemeddelelse skriver du, at mennesker med tilbøjelighed til dyresex potentielt kan give Danmark et dårligt ry. Hvad mener du med det? »Det er ikke noget, jeg mener, det er ret indiskutabelt, at der er eksempler i internationale medier, hvor vi bliver beskrevet som et land, der er fristed for folk, der gerne vil have sex på dyr og gerne vil forgribe sig på dyr. Det har der været en del eksempler på de senere år.« - Hvor stort er problemet. Hvor mange kommer til Danmark for at have sex med dyr, der ikke har lyst? »Vi har ikke nogen tal på det, og for mig at se er det også mindre vigtigt, om det er x antal, eller om det er x antal plus et antal. Et overgreb er et overgreb. Og taler vi Danmarks

image ude i verden, må man bare sige, at det at være et frirum er skadeligt i sig selv.« - Tror du, dyrene har en seksualitet, altså at de kan føle lyst og ulyst? »Dyr har selvfølgelig en seksualitet.

Jeg mener, at det er en bestemt slags aber og delfiner, der dyrker sex af lyst, mens andre dyr dyrker sex, når de er i brunst og skal formere sig. Men det er ikke så vigtigt for min pointe; at man skal forbyde dyresex. For uanset om man kan forestille sig, at dyrene ikke lider overlast eller selv måtte have lyst, så er det her jo en lovgivning, der skal sikre den svage part, som ikke kan sige fra.« - Hvis dyr har en seksualitet, og vi skal tage hensyn til, når de ikke har lyst, hvordan sikrer vi så, at dyr kan udleve deres seksualitet, når de har lyst? »Det er ikke noget, den her lovgivning overhovedet adresserer. Det er bestemt en ganske interessant og spændende teori, og en diskussion vi godt kan tage på et andet tidspunkt. Men det her handler om at sikre dyr mod overgreb på baggrund af menneskers seksualitet.« - Hvis tvivlen om dyrenes samtykke er et argument imod dyresex, burde tvivlen så ikke også komme dyrene til gode, når det drejer sig om, hvorvidt de har lyst til at blive spærret inde og lavet til bacon? »Det er klart, at der altid er den slags dilemmaer i dyrevelfærdsloven.

Der må man jo hele tiden opveje, hvad hensynet er. Men jeg går meget op i, at dyr skal have ordentlig velfærd, og med ordentlig velfærd menes ikke bare i forhold til smerte, men også muligheden for at udleve nogle naturlige adfærdstræk i forhold til bevægelse og så videre.«.

Den rette balance

- Hvis vi går ud fra, at tvivlen om, hvorvidt dyret har lyst, skal komme det til gode, burde tvivlen om, hvorvidt dyret har lyst til at blive spærret inde, så ikke også komme det til gode? »Det er der sikkert nogle, der vil mene, og det er nok også derfor, at nogle vælger at blive **vegetarer** og veganere, men det er ikke min egen personlige holdning. Vi har altså et samfund, hvor vi synes, det er okay at spise dyr.« - Hvad adskiller det ene overgreb fra det andet? »Det kommer helt an på, hvad det er for en situation. Vi forbyder jo ret mange overgreb. Vi har en ret striks dyreværnslovgivning i Danmark, men det er jo hele tiden en balancegang. Det handler også om, hvad man politisk kan få opbakning til, og hvad der er økonomisk rentabelt.

Jeg bliver altid nødt at finde en balance, for i det øjeblik jeg presser landbruget for hårdt, flytter de produktionen til Ukraine, og det er jo ikke bedre for dyrevelfærden.« - Hangrise får i øjeblikket skåret de ædlere dele af for at undgå lugtgener.

Hvad er det største overgreb, du kan forestille dig: At få skåret de ædlere dele af eller have sex, uden du har lyst til det? »Jamen, jeg ved ikke, om jeg har noget behov for at sammenligne det, for jeg vil gerne af med begge ting.

Hvis jeg skal rangere noget Det giver ikke mening, for jeg vil af med begge dele, og jeg har også lavet en handlingsplan for kasteration af grise i Danmark.« - Så de to overgreb er lige slemme, eller hvad mener du? »Nej, jeg siger netop, at jeg ikke har noget behov for at gå ind i en diskussion om, hvad der er værst, for jeg vil gerne af med begge dele.

Jeg kan godt lide flødeskumsis, og jeg kan godt lide at gå til fodbold, men hvad kan jeg bedst lide? Det er lidt svært at sammenligne.«

dije@information.dk .

- ' Loven, der gør det ulovligt at have sex med dyr, skal sikre den svage part, der ikke kan sige fra,' siger fødevareminister Dan Jørgensen (S), der her er på besøg hos en svineavler i Randbøl. Foto: Claus Fisker/ Scanpix

Alt materiale i Infomedia er ophavsretligt beskyttet.

Kunden må ikke sælge, videregive, distribuere, gengive eller mangfoldiggøre materiale fra Infomedia uden særlig og skriftlig aftale med Infomedia. Overført (downloadet) materiale skal slettes efter anvendelsen og må ikke indlægges i informations-genfindingssystemer, som for eksempel elektroniske postsystemer, databaser, fælles netværk eller lignende.

Videreformidling

Kunden må foretage videreformidling (ved videreformidling forstås kopiering, distribution via elektronisk post, tilrådighedsstillelse i databaser, på netværk eller lignende) af modtagne overskrift- og indledningsformater inden for kundens egen virksomhed. Al anden videreformidling af materiale fra Infomedia skal aftales skriftligt med Infomedia.

Information

Klommen

14. april 2014, Information, Sektion 1, Side 2, Annegrethe Rasmussen..., 712 ord, Id: e45bb0f2

Det er sundt at revidere sine fordomme, hedder det. Men af og til er minoriteter nogen helt andre end dem, vi normalt tænker på. De kan eksempelvis komme fra USA og bo i Danmark.

Henter billede...

Da overtegnede residerede i Paris som denne avis' europakorrespondent fra 2004-08, havde jeg et amerikansk ægtepar i min vennekreds. En dag fortalte manden mig, at de havde ladet det meste af deres nye franske vennekreds tro, at de var canadiere.

Det var simpelt hen nemmest, for de orkede ikke at forsvare USA i al almindelighed eller George W.

Bush i særdeleshed. Sporene fra Golfkrigen havde sat sig dybe spor i det fransk-amerikanske forhold - Informations velorienterede læsere kan sikkert huske, hvordan de patriotiske amerikanere omdøbte les pommes frites, normalt kaldet French Fries på engelsk, til Freedom Fries i foragt over, at Paris ikke ville være med i alliancen mod Saddam Hussein. Og hvordan det nedsættende udtryk, cheese eating surrender monkies - der var kommet til verden i 1995 i tv-serien 'The Simpsons' - blev hevet op af mølposen og genbrugt i det konservative tidsskrift National Review af redaktør Jonah Goldberg ved begyndelsen af USA's nye krig i Irak.

Det gjorde indtryk på mig - vi var endnu ikke nået til det tidspunkt i Danmarkshistorien, hvor vore unge globetrottere stoppede med at sy Dannebrog fast på rygsækken i frygt for hævntogt efter Muhammedkrisen. Og om end jeg i mine egne interraildage havde mødt tyskere, der gav den som østrigere i fortsat skam over nazitidens uhyrligheder, var det første gang, jeg havde mødt amerikanere, som ikke ville vedkende sig deres nationalitet. Selv de mange erklærede liberale (venstreorienterede) amerikanere, som jeg omgås i dag, stiller stolt op og forsvare den amerikanske drøm og idealerne om frihed og demokrati, uanset at de mener, at en perlerække af især republikanske regeringer og præsidenter har korrumpet idealet.

Af samme grund har jeg aldrig tænkt over, at det skulle være forbundet med problemer at være amerikaner i Danmark. Men fordomme og udelukkelse af det gode selskab er langt fra forbeholdt indvandrere med mørklødet hud og arabiske efternavne.

Forleden Skypede jeg med min gamle veninde, der just er rejst tilbage til Fyn efter 15 år i USA. Hun har sine tre (amerikanskfødte) børn med hjem. Deres danske er begribeligvis noget rustent, og de går derfor til intensiv sprogundervisning.

Men det er ikke sproget, de bliver drillet med i skolen. Det er deres oprindelsesland. For deres danske klassekammerater har meget faste forestillinger om, hvad en »rigtig amerikaner« er for en. »Spiser du så mest junkfood?« er en klassiker, som de alle har fået serveret. »Nå, så du er nok ret kristen og går ind for skydevåben,« er den midterste på 14 blev mødt med. Og selv lærerne i den ældstes nye gymnasieskole har ikke holdt sig tilbage med bebrejdende historier om alskens imperialistiske forbrydelser - fra Vietnamkrigen hen over Irak, waterboarding og aflytning, mens klassekammeraterne griner.

Hvis ikke det var fordi, det var så trist, ville det være morsomt, al den stund, disse børn er vokset op i Portland, Oregon - det mest venstreorienterede og Thy-lejr-agtige sted i hele USA. Deres forældre stemmer nu på SF og Enhedslisten.

Portland er så ekstremt, at byen har en fremragende tv-serie med navnet Portlandia opkaldt efter sig. Seriens formål er netop at gøre grin med fundamentalistiske **vegetarer** og hippier, der får Nørrebro til at ligne en afdeling af de Konservative.

Da min veninde berettede om kvalerne, var jeg paf. »Hvor ondskabsfuldt og urimeligt,« svarede jeg. Men da samtalen var overstået, tænkte jeg, at de tre børns oplevelser ikke ligger langt væk fra de forestillinger om amerikansk politik, som overtegnede ofte møder i Danmark. Eksempelvis den om at alle republikanere går med Westernhat, er imod homoægteskaber, stamcelleforskning og abort, men til gengæld er varme tilhængere af hjemmegående husmødre og søndagsskoler med et medlemskab af the National Rifle Association i baglommen.

Jeg forklarer tålmodigt, at mine egne republikanske venner i Washington DC er så langt væk fra denne parodiske forestilling, som man kan forestille sig. De går både ind for genbrug, homoægteskaber og public service-tv. Men de ser gerne en lav skat og en stram udlændingelovning.

Fordomme skal bekæmpes, siger klicheen. Godt så. Det er værd at huske, at de ikke altid rammer de minoriteter, vi automatisk får frem på nethinden.

Annegrethe Rasmussen er udenrigskorrespondent i Washington DC Klummen i morgen: Emilia van Hauen.

anra@information.dk

Fordomme og udelukkelse af det gode selskab er langt fra forbeholdt indvandrere med mørklødet hud og arabiske efternavne.

Alt materiale i Infomedia er ophavsretligt beskyttet.

Kunden må ikke sælge, videregive, distribuere, gengive eller mangfoldiggøre materiale fra Infomedia uden særlig og skriftlig aftale med Infomedia. Overført (downloadet) materiale skal slettes efter anvendelsen og må ikke indlægges i informations-genfindingsystemer, som for eksempel elektroniske postsystemer, databaser, fælles netværk eller lignende.

Videreformidling

Kunden må foretage videreformidling (ved videreformidling forstås kopiering, distribution via elektronisk post, tilrådighedsstillelse i databaser, på netværk eller lignende) af modtagne overskrift- og indledningsformater inden for kundens egen virksomhed. Al anden videreformidling af materiale fra Infomedia skal aftales skriftligt med Infomedia.

Information

Egyptisk mad kan være cool

📅 29. marts 2014, Information, Sektion 2 (Moderne Tider), Side 29, Michael Irving Jensen..., 676 ord, Id: e4553629

Læst udefra Ny vidunderlig egyptisk kogebog krydret med smukke billeder får lysten til at gå i køkkenet til at stige.

Henter billede...

Egypten står stille økonomisk. Der er ikke mange sektorer, der er i vækst, og de seneste rejsevejledninger er ikke opmuntrende for turismen. Nu er også Sharm al-Sheikh - godt nok af noget uforståelige årsager - blevet no go area. I Kairo har der ikke været turister de seneste tre år. Det er ganske bemærkelsesværdigt, hvor tom byen er for tilreisende. Men med 20 millioner indbyggere er der stadig lokale munde at mætte, for den voksende gruppe af restauratører, der konstant åbner nye spisesteder. Hvis der ved siden af graffitikunsten er én iøjnefaldende ændring i dele af byens rum efter revolutionen i 2011, så er det antallet af nye cafeer og restauranter - ikke mindst i byens velhaverkvarter, Zamalek. Man kan efterhånden få alt hvad ganen behager. Der er japanske, thai, koreanske, kinesiske, italienske, franske, libanesiske, amerikanske og spanske restauranter, burgerbarer og spisesteder - og så naturligvis egyptiske.

Egyptisk mad er under normale omstændigheder ikke noget at skrive hjem om. Det er et bondekøkken. Et fattigmandskøkken.

Landets uformelle nationalret er koshary. Historisk set har der været et par joints i downtown, der lavede den bedste koshary. Det drejer sig om Abu Tarek på Sharia Champollion, og Tahrir Koshary, nær Bab al-Louq som også serverer ganske velsmagende koshary. Nu fås den også på Zamalek i Cairo Kitchen.

Koshary er en sær størrelse bestående af ris, linser, tomatsovs, kikærter og makaroni, toppet med stærk chilisovs og vinaigre samt en ordentlig omgang ny-ristede løg. Retten kom i øvrigt til Egypten gennem britiske soldater fra Indien i det 19. århundrede, og på hindi kaldtes retten khichri, som betyder et usandsynligt mix.

Retten blev siden ændret en smule, og tilpasset egyptiske forhold, men er stadig et usandsynligt mix. Simpelt og mættende.

Nyfortolkning af klassikere

Suzanne Zeidy, der er kvinden bag spisestedet Cairo Kitchen, som ikke alene laver koshary, men også andre traditionelle egyptiske retter med et twist, har for ganske nylig udgivet kogebogen Cairo Kitchen Cookbook. Lad mig slå fast med det samme, at den er den suverænt den bedste kogebog fra landet i kaos. Zeidy er ikke hvem som helst i branchen. Hun etablerede i 2000 et af byens bedste spisesteder, La Bodega, og siden stod hun bag cafékæden Cilantro.

Zeidys mål dengang var at bringe nye input til Egypten, som ikke bevægede sig meget på hverken mad-eller caféfronten.

I 2010 opstod ideen til Cairo Kitchen.

På dette tidspunkt tænkte hun mere lokalt, og det var koshary, der var hendes udgangspunkt. Dertil kommer andre egyptiske klassikere som foul, taameya og en række salater, hvor korn indgår. Zeidy skabte nyklassikere. Hun og hendes team nyfortolkede det egyptiske folkelige køkken.

Etablerede spisehuse i velhaverkvarterer, med smagfuld, moderne indretning, og, vupti, succesen var i hus.

Indbydende

I Cairo Kitchen Cookbook præsenteres de måske sultne læsere for morgenmads retter, utallige vidunderlige mezza, supper, salater, gademad, aftenretter, pickles og dressinger, desserter og drikke.

En start på morgenen med en ordentlig omgang shaksuka, som er en god sammenblanding af løg, hvidløg, tomater og æg samt en række herlige krydderier, kan anbefales. Zeidys tvistende tahina med rødbeder eller gulerødder er et indbydende syn. Linse-suppen er en klassiker, men hendes pinjekerne-pynt er perfekt. De marinerede auberginer bare lækre. Koshary et must. Den noget særprægede molokheya er uomgængelig. Dressingerne inspirerende.

Desserterne søde. Drikkene læskende, forfriskende.

Bogen giver et væld af inspiration, og som ofte med det arabiske køkken er der meget godt for **vegetarer** at hente i Cairo Kitchen Cookbook. Meget er tidskrævende, men til gengæld koster det ikke en bondegård at kaste sig ud i.

Cairo Kitchen Cookbook er smukt illustreret.

Jonathan Gregson, er manden bag bogens billedside, og her er der tale om madfotos af endog meget høj æstetisk kvalitet. Hans evne til at indfange Zeidys opskrifter er det, der for alvor giver læseren mod på at kaste sig over disse nyfortolkninger af det egyptiske køkken. Yalla. Go.

Køkkenet kalder, og selv om det er egyptisk og upåagtet, så er det cool. Fornyselsen repræsenterer et lyspunkt, og et håb. Måske bliver Cairo Kitchen the new black?.

modernetider@information.dk

Fakta: Suzanne Zeidy

Cairo Kitchen Cookbook.

288 sider. 25 pund.

TZYK Publishing.

Alt materiale i Infomedia er ophavsretligt beskyttet.

Kunden må ikke sælge, videregive, distribuere, gengive eller mangfoldiggøre materiale fra Infomedia uden særlig og skriftlig aftale med Infomedia. Overført (downloadet) materiale skal slettes efter anvendelsen og må ikke indlægges i informations-genfindingssystemer, som for eksempel elektroniske postsystemer, databaser, fælles netværk eller lignende.

Videreformidling

Kunden må foretage videreformidling (ved videreformidling forstås kopiering, distribution via elektronisk post, tilrådighedsstillelse i databaser, på netværk eller lignende) af modtagne overskrift- og indledningsformater inden for kundens egen virksomhed. Al anden videreformidling af materiale fra Infomedia skal aftales skriftligt med Infomedia.

Information

Frisk eller bittert eller sødt som kastanjer

11. oktober 2014, Information, Sektion 2 (Moderne Tider), Side 18, Katrine Klinken..., 648 ord, Id: e49e4581

Værs'go' og spis.

De omtalte lokale frø fås på Gamle Sorters Dag 18.-19. oktober kl. 11-15 på Frilandsmuseet i Lyngby og Brede Værk eller som medlem af Frøsamlerne.

Henter billede...

Ind i mellem får jeg vareprøver fra forskellige firmaer, men de omtales sjældent her. En undtagelse er fem små poser med tørrede danske bælgfrugter, jeg aldrig har lavet mad med. Prinsessebønnen kommer direkte fra en familie ved Vesterhavet, der har været **vegetarer** i generationer. Brudagerært er en tørret moden grøn ært dyrket i Den Økologiske Have i Odder. Carmencita-voksbønne er dyrket på Hegnstrup. Brun ært er dyrket af Bodil Gimbel, Nakskov, og lollandske rosiner er dyrket af Lasse Linding.

Denne håndfuld af dansk dyrkede bælgfrugter er et udpluk fra et fireårigt projekt, Genopdagelse af gamle danske bælgfrugter, sat i værk af Foreningen Frøsamlerne.

Det er meget forskelligt, hvad man ved om sorterne. Nogle har været dyrket lokalt, og nogle familier er blevet ved med at dyrke og bevare frø. Der er også tidligere handelssorter fra Nord Gen, og i alt er der indsamlet 28 varianter. De meget forskellige ærter og bønner har givet mulighed for stor variation i maden. De historiske retter kender man nogle af. F.

eks. ruskomsnusk, en fynsk sommeret af sabelærter skåret i stykker sammen med nye kartofler og gulerødder kogt med friskmalket mælk og persille.

Smagen

Visse ærter har en dejlig frisk grøn smag, mens andre har bitterhed. De tørrede lollandske rosiner har en sødlig smag lidt som kastanjer. Der er masser af smag, og der kan være smagsvariationer fra år til år, som man også kan opleve med afgrøder som nødder og æbler. Mange har dårlige erfaringer med melede bønner, men der er mange forskellige konsistenser. De melede typer er velegnede til varianter af mos, hummus og dal og til jævning i gryderetter.

Her er et par forslag til salater, hvor man kan smage og fornemme konsistensen af de enkelte bælgfrugter. Her er også en opskrift på ærtepandekager fra Edith Agerbo fra Halkjær Ådal. Hun opdagede en sommer, at hendes ærter af sorten Amandas Høje Ært var overmodne, så kogte hun dem til ærtemos. Smagen er ikke så sød som andre ærter, og den har lidt bitterhed. Ideen til ærtepandekagerne fik hun fra græskarpandekager.

Et eksempel på hvordan nye opskrifter kommer til verden.

Opskrifterne kan godt laves med udenlandske ærter og bønner.

Lollandske rosiner med svampe

200 g tørrede lollandske rosiner eller små brune bønner salt 500 g svampe f. eks. økologiske champignon eller kejserhat 2 spsk. olivenolie 2-3 kviste frisk timian 2-3 fed hvidløg lidt citronsaft og friskkværnet peber Sæt ærterne i blød 5-6 timer eller natten over. Kog dem ca. 30 min. Når de er næsten møre tilsættes salt til kogevandet og ærterne/bønnerne trækker færdigt, til de er møre. Hæld kogevandet fra.

Bland med friskstegte stykker af svampe krydret med timian og hvidløg. Smag til med salt, peber og citronsaft.

Salat af brudagerærter med kål og basilikum

500 g brudagerærter eller tørrede grønne ærter 1/2 spidskål 1 tsk. salt og 1 tsk. sukker 1 bundt basilikum 1/2 dl olivenolie citronsaft og friskkværnet peber Kog ærterne som ovenfor.

Snit kålen fint og bland med salt og sukker. Læg under pres ca. 1 time. Hæld lagen fra og bland med kogte bønner, hakket basilikum og olie. Smag til med citronsaft, salt og peber.

Ediths ærtepandekager (8-12 stk.)

Ærtemos: 250 g store modne ærter af Amandas Høje Ært eller andre tørrede ærter ca. 0,7 dl vand (det afhænger af hvor tørre ærterne er) 1 spsk. tør hvidvin 1 spsk. hvid balsamicoeddike 1/2 tsk. salt Pandekagedej: 60 g ølandshvedemel 2 æg 1 tsk. revet citronskal friskkværnet peber og lidt salt smør og evt. rapsolie til stegning Kog mos af ærterne med vin, vand og eddike under låg ca. 20 min. til de er helt møre. Blend til puré.

Ærtepandekager: Ærtemos og de øvrige ingredienserne blandes til en temmelig tyk dej. Dejen kommes på stegepanden i små klatter, og steges brune i smør evt.

med rapsolie. Pandekagerne smager godt med nyslynget honning, eller med stegt tomat, frisk basilikum og syltet agurk.

modernetider@infomration. dk.

Alt materiale i Infomedia er ophavsretligt beskyttet.

Kunden må ikke sælge, videregive, distribuere, gengive eller mangfoldiggøre materiale fra Infomedia uden særlig og skriftlig aftale med Infomedia. Overført (downloadet) materiale skal slettes efter anvendelsen og må ikke indlægges i informations-genfindingsystemer, som for eksempel elektroniske postsystemer, databaser, fælles netværk eller lignende.

Videreformidling

Kunden må foretage videreformidling (ved videreformidling forstås kopiering, distribution via elektronisk post, tilrådighedsstillelse i databaser, på netværk eller lignende) af modtagne overskrift- og indledningsformater inden for kundens egen virksomhed. Al anden videreformidling af materiale fra Infomedia skal aftales skriftligt med Infomedia.

Information

Søren Gade

20. september 2014, Information, Sektion 2 (Moderne Tider), Side 6, 1115 ord, Id: e49645c3

»Jeg vedkender mig glad og gerne, at jeg er lobbyist. Det mener jeg ikke er et problem. Arbejdsmetoderne bliver ofte gjort lyssky og tvivlsomme, men ofte er det politikere, der efterspørger vores viden, og det foregår faktisk ordentligt og sobert«.

Henter billede...

— Har landbruget alt i alt for lidt eller for meget indflydelse i Danmark? Vi mener ikke, vi har hverken for meget eller for lidt indflydelse, men derimod at vi har en meget stor opgave med at fortælle og forklare, hvad moderne landbrug er for en størrelse. Mange danskere lever i byerne, langt væk fra, hvor fødevareproduktionen foregår, og derfor er det

faktisk ofte svært at formidle, at landbruget kan bidrage med rigtig meget til økonomi, job, grøn omstilling og meget andet.

— Hvad i alverden skal vi med en officielt kanoniseret nationalret? Danmark har bevæget sig fra gastronomisk uland til en af de førende kulinariske destinationer på verdenskortet, hvor folk rejser til fra nær og fjern for at opleve vores restauranter og nordiske kogekunst. Kåringen af en nationalret kan give en rigtig god folkelig diskussion omkring mad og fødevarer, og vi klapper i hænderne over den her slags tiltag, der bidrager til at højne danskernes bevidsthed omkring fødevarer og fødevareproduktion.

— Nu dokumenterer også FN, at økologi og ikke kemibaseret industrielt landbrug vil kunne brødføde Afrika i fremtiden.

Hvad giver det dig af overvejelser? Jeg tror ikke, at det er enten økologi eller konventionel produktion. Jeg mener, at det er et både og, og FN peger også selv på, at vejen frem globalt, når vi skal skaffe mad til ni milliarder mennesker på kloden i 2050, er en bæredygtig intensiv produktion.

Så i nogle lande og nogle regioner, vil der måske være god mening i at producere økologisk, hvor det forholder sig anderledes i andre dele af verden.« — Mange tidligere borgerlige politikere er søgt over i det private erhvervsliv, hvor de hjælper store virksomheder og erhverv. Er der ikke en risiko for, at borgerlige politikere af angst for at ødelægge egne karrieremuligheder pleaser erhvervslivet alt for meget? I min optik er der faktisk for lille interaktion mellem erhvervslivet og politikerne.

Bevægelsen mellem politik og det private giver en vidensoverførsel og en føling med, hvad der foregår ude i virkeligheden. Og når jeg kigger på listen, kan jeg konstatere, at det heldigvis ikke kun er forbeholdt borgerlige politikere, at gå ud i privat beskæftigelse.

— Landbrug og Fødevarer støtter Venstre, De Konservative, Dansk Folkeparti, De Radikale og Liberal Alliance. Er der ikke et demokratisk problem, når forbrugerorganisationer, fagbevægelse og andre borgerbaserede foreninger kun har en brøkdel af de midler, som I er i besiddelse af, til at lobbye for? Præmissen for spørgsmålet er forkert.

I min tid i Landbrug & Fødevarer har vi støttet partierne bredt - det vil sige både partier i den siddende regering og partier i oppositionen. Det vigtige for Landbrug & Fødevarer er, at vi støtter de partier og politikere, der interesserer sig for forholdene i fødevareklyngen.

— Hvordan kan du forsvare landbrugets katastrofale brug af pesticider, den støt stigende MRSA-bakterieforekomst, den ikkeeksisterende dyrevelfærd osv.

osv.? Alt sammen problematikker, der direkte refererer til landbrugets produktionsmetoder? Spørgsmålet bygger antageligt på en misforståelse. I alle tre henseender har vi et dansk landbrug, som har et højt niveau for dyrevelfærd og en anseelig reduktionen af vores miljøpåvirkning.

Vi forsøger også at igangsætte en masse forskning om dyrevelfærd og miljø sætte mål op for, hvor de forskellige brancher skal forbedre sig.

MRSA er bestemt en stor udfordring, som ikke bare er et dansk problem, men et fænomen i hele Europa. Vi bakker meget op om, at igangsætte forskning med henblik på at minimere de risici, som er forbundet med MRSA.

— En trendanalytiker mener i Information, at alt det med økologi driver over.

Er du enig? Jeg er selv forbruger og køber både økologiske og konventionelle fødevarer, og sådan har de fleste det. Vi er et af de lande, som producerer mest økologi, og i L&F bakker vi op om regeringens mål om at fordoble det økologiske areal i 2020. Lige nu er 99 pct. af eksporten konventionel, men i takt med, at verdens middelklasse vokser, vil den økologiske efterspørgsel også vokse ude i verden.

— Du var en fed forsvarsminister. Nu er du tynd og fit. Er du blevet **vegetar**? Jeg spiser stadig kød og ser det som en vigtig del af min kost. 'Hemmeligheden' ligger nok mere i, at jeg tænker meget mere over, hvad jeg spiser, f. eks. vælger jeg ofte Nøglehulsmærket, hvilket er et godt sted at starte, når man vil tabe sig.

— Hvad er din slankehemmelighed? Jeg holder mig fra tomme kalorier, og spiser sjældent hvidt brød, pasta og ris. Til gengæld meget grønt, kød, æg og fisk.

— Hvad afholder dig fra at gå ind i politik igen? Et spændende job i det private erhvervsliv og et liv, hvor man er mindre eksponeret i det offentlige rum.

— Du er formand for Dan Jørgensens Måltidstænk tank, hvorfor skal staten blande sig i, hvordan vi spiser? Burde I ikke se nærmere på, hvad det er, vi spiser? Vi skal absolut ikke blande os i, hvad folk spiser. Danskere er generelt godt oplyste om sundt og usundt, og jeg tror sagtens, at folk kan tage fornuftige valg. Min holdning er, at der selvfølgelig skal være plads til nydelsen, så det også bliver en fornøjelse at sætte sig til bords. Jeg tror, tænketanken kan være med til at udbrede debatten om, hvordan vi sikrer vores madkultur til vores børn og børnebørn, mere end blande sig i, hvad der er sundt og usundt.

— Du har tidligere sagt, at det er noget vrøvl, at danskerne ikke har råd til at købe kvalitet. Måske har du og jeg det, men mener du virkeligt, at de økonomisk dårligst stillede i landet, som spiser den dårligste mad, også har råd? Selvfølgelig er der enkelte, som kan være udfordret, og hvis du med 'kvalitet' forstår østers og champagne, så er det klart, at det ikke er alle, som har råd. Men jeg mener, at de fleste kan vælge gode råvarer, som kan tilberedes til lækker mad.

Danskerne bruger generelt kun ca. 10 pct.

af deres indkomst på mad, så det er også et prioriteringsspørgsmål.

— Hvilket fordom om dit job føler du oftest, at du skal slås med? At lobbyister er fyldt med frådende ondskab. Jeg vedkender mig glad og gerne, at jeg er lobbyist. Det mener jeg ikke er et problem. Arbejdsmetoderne bliver ofte gjort lyssky og tvivlsomme, men ofte er det politikere, der efterspørger vores viden, og det foregår faktisk ordentligt og sobert. Jeg synes også, at det er værd at huske, at virksomhederne og erhvervslivet er en del af løsningen, og ikke en del af problemet på Danmarks udfordringer.

Fakta: Næste uge: Mikael Jalving

Journalist, forfatter, og politisk kommentator Mikael Jalving har netop udgivet portrætbogen 'Søren Krarup og hans tid'. Se anmeldelse på www.information.dk. Mikael Jalving stod også bag radioprogrammet 'Danmarks röst' - om Sverige.

Send spørgsmål senest tirsdag til ls@information.dk.

- Søren Gade. Født 1963. Adm. direktør i erhvervsorganisationen Landbrug & Fødevarer siden maj 2012. Tidligere forsvarsminister (V) fra april 2004-februar 2010. Folketingsmedlem for Venstre i Vestjyllands Storkreds, 2001-2010. Uddannet cand. oecon fra Aarhus Universitet. Foto: Henneing Bagger/ Scanpix

Alt materiale i Infomedia er ophavsretligt beskyttet.

Kunden må ikke sælge, videregive, distribuere, gengive eller mangfoldiggøre materiale fra Infomedia uden særlig og skriftlig aftale med Infomedia. Overført (downloadet) materiale skal slettes efter anvendelsen og må ikke indlægges i informations-genfindingssystemer, som for eksempel elektroniske postsystemer, databaser, fælles netværk eller lignende.

Videreformidling

Kunden må foretage videreformidling (ved videreformidling forstås kopiering, distribution via elektronisk post, tilrådighedsstillelse i databaser, på netværk eller lignende) af modtagne overskrift- og indledningsformater inden for kundens egen virksomhed. Al anden videreformidling af materiale fra Infomedia skal aftales skriftligt med Infomedia.

Information

Anm: Koncert : Den vegetariske tyrefægter

11. november 2014, Information, Sektion 1, Side 16, Ralf Christensen..., 1036 ord, Id: e4aa994b

Den mesterlige krukke Morrissey er som live-performer i gang med en ny storhedstid. På en regnvåd søndag på Frederiksberg beviste han med blændende karisma at han er mageløs at være miserabel sammen med.

Henter billede...

Morrissey, Falconer Teatret, Frederiksberg, søndag

Den 55-årige herre på scenen flår skjorten af og smider den i en høj bue op over forreste geled i Falconer Salen.

Den svedige klud lander i et frådende hav af fans. Oppe på scenen glimrer stjernen med en behåret torso, der måske ikke tilhører en Adonis, men heller ikke en John Mogensen. Jo, Morrissey den ældre er i sjældnen form i det herrens år 2014.

Åh, hvilken forbandelse det ellers kan være at overleve i popverdenen.

At slæbe sin eksistens videre end de mytologiske 27 år, den alder hvor så mange rock, soul-og bluesikoner har stillet støvlerne eller stiletterne.

Steven Patrick Morrissey er allerede 55. Han er ældet i fuld offentlighed, og det har - som forventeligt - givet mytologien omkring den tidligere The Smiths-forsanger en stadig mattere glød. Der har været en grim retssag om rettigheder til sangene, vildt rabiate udtalelser mod kødædere og dronningehus, en bemærkelsesværdig evne til at skabe sig uvenner, halvdovne plader, en fedladen periode, hvor det egentlig bare virkede, som om det hele bare skulle overstås.

Vi har det med at falme i de midaldrende år, og det kan være svært at lande på fødderne, når kroppen viser sig at være i frit fald gennem ældningsprocessen. Men det ser ud, som om Morrissey har gjort det i 2014. Det har været et skelsår, hvor han endelig fik udgivet sin selvbiografi, og hvor hans seneste album, *World Peace Is None Of Your Business*, viser ham i lysende og flamboyant lune.

Således også til koncert på en miserabel regnvåd søndag aften på Frederiksberg. Hvor vi alle igen må erkende, at ingen er så mageløs at være miserabel sammen med som Morrissey. »I am human and I need to be loved/ Just like everybody dooooooes.« Vi skråler med af fuld hals. Som om kærligheden ville undslippe os, hvis ikke vi gjorde.

'When will you die?'

I et år, hvor hovedpersonen har gjort status over sit liv, er det passende, at aftenen starter med en halv times historiske klip. Ikoner fra en svunden tid: Nico, Sylvia Plath (der læser digtet *Wanting To Die*), Allen Ginsberg, James Cagney, proto-punkerne i New York Dolls (Morrissey var præsident for fanklubben i midt-70'erne). Der hoveres med nyhedsklip fra

Thatchers død (»When will you die?«, sang han til hende allerede i 1988) og en serie af tyrefægttere, der stanges itu af deres modstandere (manden er glødende **vegetar** og dyrerettighedsaktivist). Det er en idiosynkratisk og skrattende rejse gennem mandens kulturelle klædeskab og politiske habitus.

Så forsvinder skærmen. Scenen og en enorm bagprojektion af Dronning Elizabeth II, der giver os to fuckfingre, afsløres. Bandet tæsker i gang med den dundrende onde Smiths-klassiker »The Queen Is Dead«. Vi hujer med i de passager, hvor Morrissey stønnede med på originalen - den slags overlader han til sit dedikerede publikum nu om dage. Det er en glødende brilliant start.

Og den vegetariske toreador er vitterlig i sjælden form. Hans mimik er et studie i sig selv: Krukket lidende, tiggende om kærtegn (»Kiss me all over the place«), olmt truende (»A job half done, isn't done«), koket flirtende med de forreste rækker. Han lader hænderne glide sanseligt over sin forjættende torso. Og henter kropssprog fra tyrefægterarenaen, som han foragter så inderligt. Det er så heller ikke dyr, men mennesker - os - han spidder. »We are in an international crisis and you're involved,« lyder det. Så harcelerer han over fodgængerens farefulde færd gennem et cykeldomineret København.

»It's still a machine,« ræsonnerer han. »Don't these people have legs?« Han hader hver en stavelse i »Scandinavia«, synger han, siden at han gerne vil dø i vores velfærdsmuld.

Filosofisk og lavpraktisk, politisk og intim, hadsk og forelsket, sarkastisk og inderlig. Vi finder os tilrette i ambivalensen, mens den prægtige mester spankulerer rundt i en syntetisk tofarvet skjorte, der ser ud, som om den er stjålet fra en russisk gymnast fra OL i 70'erne. Og synger: »I'm not a man/ I'm something much bigger and better than a man () I'd neen ver kill or eat an animal.« Under den kedelige Smiths-sang »Meat Is Murder« bankes pointen ind med syvtommersøm, mens vi ser på dyremishandlinger på industrialiserede slagterier og vanrøgt i overfyldte landbrug. »I want you to deface the whole of Copenhagen,« siger han, mens han holder en Meat Is Murder-stencil op. »Am I asking you to engage in criminal activity? Yes, I am!«.

Uhørt lyslevende

Denne aften er der for mange sange fra World Peace Is None Of Your Business. Jeg tæller ni af slagsen, hvis man medregner to fra bonuscd'en.

Det ville blive en ørkenvandring at påpege mangler på den meget bumlede setliste op, tillad mig i stedet at påpege, at der mangler narrativ og dynamisk bevidsthed i dens overordnede sammensætning.

Til gengæld er fremførselen bemærkelsesværdig. Morrisseys backingband har med årene vundet både muskler og finesse og er også blevet udbygget med den strålende solist Gustavo Manzur, der spiller både keyboard, perkussion og smuk spansk guitar. Selv de

mindre værdige sange hamres kollektivt hjem i omkvædene, hvor det hele tit og ofte synes at gløde af hvid fosfor.

Og aftenens hovedperson synger, som om var han i gang med at blæse liv i sin musikarv. og overlevere den til os. Og det er han jo egentlig også. Det er bare sjældent, at det føles så tydeligt som denne aften. Højdepunktet er Smiths-klassikeren »How Soon Is Now?«, der svejses ind i vores hukommelse, smelter sammen med erindringen om originalen så eftertrykkeligt, at drømmen om en Smiths-genforening pludselig virker håbløst unødvendig. Sangen brænder os jo op lige nu og her.

Alt andet er lige meget.

Hitparaden er mere end almindeligt mangelfuld denne aften, men det er langt vigtigere, at mesteren indfinder sig og er helt uhørt lyslevende. Til sidst kaster han endda to uforlignelige ekstranumre for flokken, begge fra solodebuten Viva Hate fra 1988, »Everyday Is Like Sunday« og »Suedehead«. Sidstnævnte er en personlig, men viser sig også at være en kollektiv favorit. »Why do you come here/ When you know it makes things hard for me?« bliver der galet af hjertens lyst. Og det er jo essensen af Morrissey: At gale i fælles flok om alt det mest intimt livsuduelige i os alle sammen.

Hermed gjort. Tak.

rach@information.dk .

- ' Am I asking you to engage in criminal activity? Yes, I am!' lød det fra mesterlige Morrissey i Falconer Salen. Foto: Simon Læssøe / Scanpix

Alt materiale i Infomedia er ophavsretligt beskyttet.

Kunden må ikke sælge, videregive, distribuere, gengive eller mangfoldiggøre materiale fra Infomedia uden særlig og skriftlig aftale med Infomedia. Overført (downloadet) materiale skal slettes efter anvendelsen og må ikke indlægges i informations-genfindingssystemer, som for eksempel elektroniske postsystemer, databaser, fælles netværk eller lignende.

Videreformidling

Kunden må foretage videreformidling (ved videreformidling forstås kopiering, distribution via elektronisk post, tilrådighedsstillelse i databaser, på netværk eller lignende) af modtagne overskrift- og indledningsformater inden for kundens egen virksomhed. Al anden videreformidling af materiale fra Infomedia skal aftales skriftligt med Infomedia.

Hey Ya med Kiin Kiin og kålkrigerne. Fra chokoladesmagning på epoxyindfarvede designerbrætter til nyfortolkning af makrel i tomat.

[Henter billede...](#)

Hvad batter det egentlig at sætte festivalmad ind i en omtanke-model, der skal tilgodese alt fra økologi, grønnere måltider, madspild og erhvervsudvikling for gastronomiske iværksættere? I brandertens og tømmermændenes højborg synes konkurrencen mellem traditionel fastfood og smarte madkoncepter afgjort på forhånd, men med madstrategien kæmper Roskilde Festival for tredje år målrettet for at skubbe til den gængse tilgang til festivalbespisning.

Og hvilket skub. Aldrig har der været så mangfoldigt et udbud, så det både ægger traditionalisterne og de oplevelsessultne madentusiaster og alt, hvad der ligger der imellem.

Men det er ikke kun Roskilde Festival, hvor maden har en central rolle i selvforståelsen som samfundsspiller og som profilmarkør.

Især hvad angår profileringen markerer Århus-festivalen Northside sig med et stramt fokus på en høj økologiprocent ved madboderne også udvalgt for deres høje gastronomiske niveau. At dømme efter publikum på Northside, så køber de helt sikkert også ind på, at de kan mæske sig i gourmethotdogs, roséchampagne og østers, hvor størstedelen af Roskildes publikum må siges at være på festival af en hel anden årsag. Det gør det unægteligt lidt sværere at få gæsternes betalings-og forandringsvillighed og festivalens ambitioner til at gå hånd i hånd.

Palæo, øko-pale ale og portobello

Den overdækkede madhal ved Gloria, Food Court, har etableret sig som en legestue for folk, der gerne vil afprøve nye restaurantkoncepter og -ideer og som et mekka for mad ører.

I år domineres hallens tilbud dog af allerede etablerede navne som michelinrestauranten Kiin Kiin, her i en street-udgave lig min lokale Aroii på Thorvaldsens Allé på Frederiksberg.

Derudover Aamanns, der dog serverer de kendte smørbrødsstykker som salater med ristet rugbrød på siden og Gorms uden pizza, men på bornholmsk med røget makrel og brændende kærlighed. Så er der Nordisk Pastahus, fastligger på Smukfest og nu Northside, Boutique Fisk og Palæo fra TorvehallerneKBH og Copper and Wheat, der sidste år hed Coco, men nu også opererer på Copenhagen Street Food. Af nye spillere er Foreningen Grønlandske Børn, der serverer moskusokseburger, og den japanske Yatai med varme retter på menuen. Fælles for alle boder er, at de forpligter sig til at anvende fra 60-90 procent økologiske råvarer i køkkenet.

Det er torsdag, og pladsen er netop åbnet.

På kort tid strømmer det ind med folk, og jeg vælger den bod med længst kø, Kiin Kiin Street. Den er flot dekoreret med smukke madbilleder, friske orkideer og autentiske lamper, så boden foruden duften får et snært af Thailand i den store dyrskuehal. Det bugner af friskhakket grønt, og wok og kok står klar. Jeg tager en forårsrulle til 15 kr. og en Pad Krapow til 65 kr. De brandvarme hjemmelavede ruller med fintsnittet kål og gulerødder, risnudler og økologisk hakket svinekød er helt sprøde, og krydringen har ikke fået for lidt, fyldet er godt pebret til den stærke side. Dypet i den søde chilisaucen er det fire små gudemundfulde især for en øltørstig.

Retten Pad Krapow er rigtigt gadekøkken, den er lynhurtig at lave og passer godt som festivalmad. Den består af sirligt anrettet ris, desværre underkogte, på den ene side og lynstegte grønne sager med hakket økologisk gris på den anden. Grønne bønner, forårsløg, bønnespirer, er stegt præcist, så det bevarer sprødheden, og tilsat rigeligt med rød chili, hvidløg og koriander. Bortset fra smutteren med risen er det et en ret, man vender tilbage til. Den har det søde, det salte, det stærke og er tilmed sund og hamrende velsmagende.

I Food Court kan man også læske sig i cocktails til 65 kr. fra Saunabar, der igen i år har fået udviklet kortet af én af Københavns erfarne bartendere Geoffrey Canilao.

Han åbner kortet med tequila-cocktailen Hey Ya, måske i håbet om, at OutKast, der åbner Orange, har den på set-listen. I den anden ende er Carlsbergs husbryggeri, Jacobsen, rykket ind med en fadølsbar med økologisk pale ale specialbrygget til Roskilde Festival: 26 kr. for en lille, og 40 for en stor. Det er i øvrigt ikke den eneste mulighed for økologisk øl. Tuborg har lanceret 'Rå' - kun til festivaler.

Den blev første gang serveret på Northside i juni, og nu har alle Roskilde Festivalens egne ølboder den også på hanen.

På camping

»Jeg ved intet, jeg står her bare,« svarer den unge pige i en sølvfarvet campingvogn, der er omdannet til en madvogn, eller food truck, som det så populært hedder. Jeg vil vide, om maden er økologisk. Roskilde eksperimenterer med området ved Skate i vest, som de på sigt ønsker at omdanne til en vognpark med food trucks. I år er der bare tre. To fra Pølsekompagniet, der bestemt er værd at gå efter, hvis det er samme niveau som vognene hos Copenhagen Street Food og ved Vesterbro Torv. Den sidste vogn er Flaming Cactus - Mexican Cantina. Veltillavet meximad er hot i hovedstaden, men her er det desværre den gængse version, hvor man springer over, hvor gærdet er lavest med eksempelvis købe-guacamole, der har den kedelige standardiserede lidt for linde konsistens og uden en egentlig smag af avocado. Vi får den til en skål nachos til 45 kr., hvor man selv kan vælge to slags topping. Nummer to valg er salsa, som er frisk og hjemmelavet af friske tomater,

skarpe hvide løg, semistærke jalapenos og alt for lidt koriander til for alvor at gøre den mere interessant end bare et friskt modspil til den fede guacamole og de salte trekantede nachos, der viser sig helt unødvendigt at være en version med ostepulver på! Der er tre burritos på kortet. **Vegetar**, med kylling og med chili. Vi vælger den sidste, en lille til 65 kroner. Den bløde majsmandekage gør kun sit arbejde med at holdet fyldet, her bønner med bid, tomatiserede ris, iceberg, revet cheddar og en chili lavet på hakket oksekød.

Chilien gør ikke meget væsen af sig, og helhedsindtrykket er kun lige godt nok.

Måltidet kommer nok mest til sin ret som en natæder til de sidste øl, som man aldrig skulle have drukket og helst glemmer.

Eventbespisning for de indviede?

En del af festivalens madstrategi er at tilbyde gæsterne et væld af madevents og pop uprestauranter.

De sker i løbet af ugen både i campingområderne og på pladsen. Af højdepunkter kan nævnes Køkkenninjaernes Kållkrig, hvor man dyster på bedste kålsalat, Potent Pop Up, der lover middag med råvarer, myter og røverhistorier om afrodisiaka og Scrape Me Gently, store isblokke står klar til at blive overhældt med sirup, så man selv kan hakke sig en afkølede forfriskning.

I øst mad-jammer Madkulturen igen i år, men har som noget nyt forsøgt at appellere til curlingforældrene ved at åbne for billetsalg før Roskilde, så poderne i hvert fald kunne sikres ét godt måltid. At dømme efter sidste års besøgstal på 2.500, så kan de fortabte festivalbørn også godt selv finde frem til Food Jam i City Center East. 50 kroner koster et økologisk måltid, men så skal man også selv gå i køkkenet og lave maden fra bunden sammen med de kulinariske vejledere.

Roskildes indsats og mange initiativer synes i år at nå længere ud end kun til de allerede madinteresserede. Overblikket over de 145 mad-og drikkeboder fås bedst i smartphone-applikationen Appetizer, og madevent på Facebooksiden More Than Eating.

modernetider@information.dk

Chilien gør ikke meget væsen af sig, og helhedsindtrykket er kun lige godt nok.

Måltidet kommer nok mest til sin ret som en natæder til de sidste øl, som man aldrig skulle have drukket og helst glemmer.

- Thailand. Pladsen er netop åbnet, og det strømmer ind med folk. Kiin Kiin Street tegner sig for den længste kø. Der er flot dekoreret med smukke billeder, friske orkideer og lamper, så boden foruden duften får et snært af Thailand. Foto: Jakob Dall

Alt materiale i Infomedia er ophavsretligt beskyttet.

Kunden må ikke sælge, videregive, distribuere, gengive eller mangfoldiggøre materiale fra Infomedia uden særlig og skriftlig aftale med Infomedia. Overført (downloadet) materiale skal slettes efter anvendelsen og må ikke indlægges i informations-genfindingsystemer, som for eksempel elektroniske postsystemer, databaser, fælles netværk eller lignende.

Videreformidling

Kunden må foretage videreformidling (ved videreformidling forstås kopiering, distribution via elektronisk post, tilrådighedsstillelse i databaser, på netværk eller lignende) af modtagne overskrift- og indledningsformater inden for kundens egen virksomhed. Al anden videreformidling af materiale fra Infomedia skal aftales skriftligt med Infomedia.

Information

Max Schmidt og tryllekunstneren, der var blotter

22. juli 2014, Information, Sektion 1, Side 12, Ulrik Dahlin..., 1882 ord, Id: e47f44d6

En 34-årig mand, der bl. a. havde optrådt som tryllekunstner, blev i 1953 sigtet for at have 'gnedet på sit blottede kønslem i påsyn af forskellige kvinder'. I sagen viste Københavns Politis psykiatriske overlæge Max Schmidt sig at være overraskende mild og overbærende.

Henter billede...

I oktober, november og december 1951 anmeldte tre kvinder - en kassererske, en rengøringsassistent og en gift kioskejske - uafhængigt af hinanden en yngre mand i det indre København for krænkelse af blufærdigheden.

Manden, der tidligere havde optrådt som tryllekunstner, blev anholdt og erklærede sig straks skyldig i »mange gange i sin lejlighed i Mikkel Bryggersgade stående ved sit vindue at have gnedet på sit blottede kønslem i påsyn af forskellige kvinder«, som overlæge i psykiatri ved Københavns Politi Max Schmidt noterede, da han i foråret 1953 skulle mentalundersøge ham.

»Observanden havde () erkendt, at han lige siden 14 års alderen havde onaneret, men at han sjældent opnåede sædafgang, medmindre han samtidig så en kvinde eller allerhelst fik en kvinde til at betragte sig, medens han masturberede«, fortsatte overlægen sin redegørelse, som han daterede og underskrev den 24.

marts 1953.

Siden sin ansættelse som chefpsykiater hos Københavns Politi i 1944 havde Max Schmidt mentalundersøgt tusindvis af personer - heriblandt prostituerede, lediggængere, alkoholikere, seksuelle afvigere samt alle landssvigerne - for at vurdere, om de sigtede havde været sindssyge og dermed var uegnede til straf.

Men formentlig var det yderst sjældent, at Max Schmidt skulle mentalundersøge en person, der som den 34-årige tryllekunstner i forvejen »havde gennemgået en ret indgående psykoanalyse og var dybt fortrolig med psykoanalytiske tankegange og udtryk«, og derfor selv kom »med i og for sig gode iagttagelser og forklaringer på sin adfærd«, som Max Schmidt anerkendende noterede i sin redegørelse, der endte med at svulme op til 15 maskinskrevne foliosider.

Måske var det en af grundene til, at overlægens endelige råd til domstolen viste sig overraskende mildt og overbærende, som vi vender tilbage til.

' Hvad folk ville sige'

Tryllekunstneren blev født ind i en større søskendeflok i en østjysk provinsby, hvor faren var ingeniør på en maskinfabrik og moren hjemmegående.

Faren havde ifølge tryllekunstnerens forklaring til Max Schmidt været »lidt af en hustyrant og krævede absolut lydighed«, måske fordi han selv havde »mange vanskeligheder og følte sig utilstrækkelig og forbigået, således at han måtte tage revanche i hjemmet«, mens moren prøvede at indprente børnene, »at de skulle være gode mennesker, men hovedsynspunktet var altid, ' hvad folk ville sige'.« I gymnasiet, hvor tryllekunstneren klarede sig »jævnt uden besvær« med et beskedent gennemsnit på g+, opdagede han sin store interesse for tryllekunst: »Han var medlem af bestyrelsen i gymnasieforeningen i hele gymnasietiden og optrådte altid til skolefester med tryllekunster og hurtigtegning«. »Observanden havde altid haft lyst til at optræde, trylle og være skuespiller, men faderen ville slet ikke høre tale om det, og observanden selv havde slet ikke mod til at sætte sig op mod familien«. I maj 1942 fik han job som dekoratør i Silkeborg, og angiveligt efter tre måneders tysk fangenskab i 1943 rejste han derefter landet »rundt med en lille trup og optrådte som tryllekunstner og hurtigtegner«, men økonomisk løb »det kun lige rundt og gav intet overskud«. I januar 1944 blev tryllekunstneren gift med en sygeplejerske, med hvem han fik tre børn, et tvillingepar og en søn, der dog alle »var døde kort efter fødslen«, fordi de »alle var født for tidligt«. Det ses ikke, at Max Schmidt spurgte nærmere ind til tryllekunstnerens oplevelse af tab i forbindelse med de tre døde børn.

I oktober 1945 blev tryllekunstneren separeret »angiveligt på grund af stejlhed fra begge sider«, i november 1951 blev han igen gift, denne gang med en norsk sygeplejerske, som han dog også senere var separeret fra.

Efter krigsafslutningen arbejdede tryllekunstneren en tid som censor for de engelske besættelsesmyndigheder i Tyskland, hvor der var en del drikkeri: »Under arbejdet for

englænderne i Tyskland blev der drukket meget af alle. ' Der var næsten ikke andet at tage sig til', desuden var alkoholen let tilgængelig og billig«. I efteråret 1947 blev han indlagt på Kommunehospitalets psykiatriske afdeling »for depression og seksuelle vanskeligheder«. Dét ville Max Schmidt naturligvis gerne høre nærmere om.

Et system af spejle

Tryllekunstnerens kønsdrift var blevet tidligt vakt, fortalte han nu til Max Schmidt.

»Allerede 6-7 år gammel havde han sine første seksuelt betonedede oplevelser, idet han lod en pige i samme alder slikke på sit kønslem, samtidig med at han også slikkede hendes kønsdele«, skrev overlægen og fortsatte sine notater: »Fra 13 års alderen eller muligt allerede fra 11-12 års alderen følte han tydelig tilfredsstillelse ved at masturbere på offentlige steder. Observanden holdt dog nøje det publikum, han ønskede at ekshibere overfor, adskilt fra omgangskredsen, venner og bekendte«. Et andet sted skrev overlægen, at »de offentlige steder«, hvor tryllekunstneren onanerede, bl. a. var »trappegangen i huset«, hvor de boede, men han »blev ikke anmeldt, fordi han i øvrigt var en skikkelig og vellidt dreng«. Som 20-årig havde han for første gang et rigtigt seksuelt forhold til en kvinde, men han viste sig at være »noget hemmet, idet han kun kunne praktisere samleje efter langt forspil og ofte slet ikke fik orgasme«. Hvis han var træt, f. eks. efter en dags arbejde, fik han lettere udløsning, fortalte tryllekunstneren til Max Schmidt. Det samme kunne han til en vis grad opnå ved at drikke alkohol.

»Selv mente han, at det var, fordi hans abnorme hæmninger var fjernet af trætheden«, noterede overlægen og spurgte ind til omfanget af tryllekunstneres kønsdrift.

»Observanden havde kunnet masturbere adskillige gange om dagen, medens han som regel kun havde samleje 3-4 gange daglig«, lød svaret.

Siden tryllekunstneren i 1944 var flyttet ind i lejligheden i Mikkell Bryggersgade, havde han »onaneret i sine vinduer i den hensigt, at kvinder skulle iagttage ham og være interesserede«. Efterhånden var han gået over til at bruge et system af spejle, når han skulle se på kvinder: »Efterhånden som observandens ekshibitionistiske tilbøjeligheder med tiden tog mere til, måtte han gå frem på en mere og mere udspekuleret måde«, og han plejede derfor »at anbringe sig i en stol midt mellem to vinduer med ryggen til disse, hvorefter han onanerede foran et særligt fabrikeret spejlsystem, gennem hvilket han kunne iagttage, hvorledes kvinderne overfor reagerede«. »For at han kunne opnå orgasme og sædudtømmelse, var det nødvendigt, at deres reaktion skulle være lystbetonet«. Som tiden gik, holdt også spejlsystemet op med at pirre. Heldigvis lå der et hotel på den modsatte side af Mikkell Bryggersgade, »og hotelpigerne havde for vane at iagttage ham under hans onani«, hvorved han fik tilfredsstillelse, fordi han bildte sig ind, »at stuepigerne i virkeligheden var interesserede i selv at se på ham«. I 1952 flyttede han om i baghuset, og »han mistede derved sit publikum«. Flytningen førte desværre også til hans

anholdelse: »Når han skulle onanere, måtte han nærmere ved vinduerne og blev herved iagttaget af folk på gaden.

På denne måde blev de pågældende tre tilfælde til observandens ret store overraskelse meldt til politiet«, fortsatte Max Schmidt sine notater.

Efter anholdelsen forklarede han, at han »havde fuld forståelse af det forkastelige i sine handlinger«, og da han »nærede et stærkt ønske om at slippe af med sin last«, havde han på eget initiativ gået til psykoanalytisk behandling og »prøvede selv at gøre, hvad han kunne for at få sit afsporede kønsliv rettet op«.

Støtte fra filmproducent

Til brug for sin redegørelse indhentede Max Schmidt en række udtalelser om tryllekunstneren, der de senere år havde arbejdet for et filmselskab, der producerede tegnefilm. En kollega fra filmselskabet, der ifølge Max Schmidt »kendte observanden intimt og var særdeles intelligent«, gav tryllekunstneren et særdeles godt skudsmål. Hun havde i øvrigt i flere år kendt til hans særhed, men hun mente - i øvrigt på linje med tryllekunstneren - at »vejen frem måske var den, at han skulle finde noget arbejde, der tog hans tid og interesse fuldstændigt«. Derfor havde hun sørget for, at han var blevet ansat i filmselskabet, og hende bekendt var det første gang, han havde et arbejde for anden årsag end »lige at tjene til livets opretholdelse«. På trods af sigtelsen mod tryllekunstneren ville filmselskabet meget gerne fortsætte med at have ham ansat: »Firmaet var interesseret i, at han kunne fortsætte sit arbejde og sin uddannelse. Lovovertrædelserne var derfor kommet som en stor overraskelse, og man håbede ikke, at det skulle slå noget af det i stykker, som han nu var i færd med at bygge op«.

Slap patten for tidligt

Tryllekunstneren, der »gennem psykoanalysen var blevet utrolig introspektiv og selvransagende«, havde også selv et bud på årsagen til alle hans problemer: Da han var et år gammel, fik han en lillesøster, »hvorfor moderen stoppede diegivningen.

Observanden mente dermed, at han havde savnet moderens beskyttelse noget«. Selv lagde han ifølge overlægens redegørelse også »meget vægt på, at hele hans seksuelle afsporing og seksuelle aktivitet alene gik ud på at skaffe ham anerkendelse som mand.

Han benægtede trang til at lide eller være den passive, men han ønskede sine færdigheder som mand og som mandligt kønsvæsen anerkendt og påskønnet«. Selv om tryllekunstneren bestandig havde udvist »en trang til at gøre sig gældende og blive anerkendt«, og selv om han »altid« havde været tilhænger af »ekstreme standpunkter« og bl. a. været militærnægter, **vegetar** og georgist og »i den anledning (gik) med fuldskæg«,

så var der ifølge Max Schmidts vurdering i virkeligheden tale om en slags »overkompensation« for hans ensomhed.

»De extroverte træk skyldtes måske til en vis grad en overkompensation () Han var venskabelig, selskabelig anlagt og imødekommende. På bunden var der dog en dybtgående afsondrethed og tillukkethed, ligesom han var udpræget introspektiv.

Uden tvivl var observandens interesse for tryllekunster et forsøg på at overkompensere denne tillukkethed«, vurderede overlægen.

Inden Max Schmidt sendte mentalundersøgelsen til 9. Undersøgelseskammer hos politiet, skrev han en konklusion, som sammenlignet med anbefalingerne i andre af hans undersøgelser fremstår overraskende mild og overbærende.

Den vigtigste sætning lød: »Observanden er ikke fundet sindssyg eller åndsvag, men højt begavet«. Alligevel mente Max Schmidt ikke, at tryllekunsteren »principielt« kunne anses som strafegnet: »Det må anses af betydning, at observanden fortsætter den påbegyndte psykoterapeutiske behandling, om ikke på anden måde så gennem en betinget dom«, fordi »mere indgribende forholdsregler må antages let at kunne være skadelige for hans sjælelige balance«. Ifølge overlægens sammenfattede vurdering var tryllekunstneren en »konstitutionel psykopat i lettere grad af den hypersensitive, schizoide noget depressive type med en ret betydelig og alvorlig neurotisk overvejning«. Dertil var han »gennem mange år seksuelt perverteret i retning af ekshibitionisme og forskellige former for seksuel selvhævdelse«.

For Max Schmidt var der næppe tvivl om, at den yngre mand, der i øvrigt blev beskevet som havende »et noget aparte ydre med kunstnerskæg«, søgte »at kompensere for sin sjælelige særart gennem optræden med tryllekunster og et lejlighedsvist alkoholforbrug«. Retslægerådet erklærede sig enig med Max Schmidt og mente, at med mindre det var muligt at etablere »ambulant psykoterapi«, ville »den sikreste foranstaltning« være »anbringelse i psykopatforvaringsanstalten, hvor den tiltrængte behandling vil kunne gennemføres«. Det vides ikke, om tryllekunstneren fik ambulant behandling, eller om han kom på psykopatforvaringsanstalten, der lå på Sundholm i København. Hans videre skæbne fortaber sig i historiens mørke.

uda@information.dk .

Fakta: SERIE

På briksen med Max

Fra ukendt side har Information fået overdraget en række mentalerklæringer, som den omstridte overlæge i psykiatri ved Københavns Politi, Max Schmidt, har udarbejdet i

tidsrummet 1944-61 om bl. a. en blotter, en transvestit, en prostitueret, en narkoman, en steriliseret sinke og en alkoholiseret typograf.

Dokumenterne, der nu er overgivet til Rigsarkivet, danner grundlag for Informations sommerserie 'På briksen med Max'.

Dette er sjette artikel i serien.

De foregående artikler er blevet bragt den 4., 7., 12., 14. og 17. juli.

- I 1953 færdiggjorde Københavns Politis psykiatriske overlæge Max Schmidt sin mentalundersøgelse af en 34-årig mand, der var blevet arresteret for at onanere foran forskellige kvinder. Overlægen var ikke, som normalt, hård i sin konklusion, men fandt faktisk manden venskabelig, selskabelig anlagt og imødekommende - omend udpræget introspektiv. Arkivfoto: Mary Evans Picture Library

Alt materiale i Infomedia er ophavsretligt beskyttet.

Kunden må ikke sælge, videregive, distribuere, gengive eller mangfoldiggøre materiale fra Infomedia uden særlig og skriftlig aftale med Infomedia. Overført (downloadet) materiale skal slettes efter anvendelsen og må ikke indlægges i informations-genfindingsystemer, som for eksempel elektroniske postsystemer, databaser, fælles netværk eller lignende.

Videreformidling

Kunden må foretage videreformidling (ved videreformidling forstås kopiering, distribution via elektronisk post, tilrådgivelsesstillelse i databaser, på netværk eller lignende) af modtagne overskrift- og indledningsformater inden for kundens egen virksomhed. Al anden videreformidling af materiale fra Infomedia skal aftales skriftligt med Infomedia.

Information

'Det er så givende, når noget lykkes'

📄 5. november 2014, Information, Sektion 1, Side 12, Jørgen Steen Nielsen..., 1879 ord, Id: e4a83633

Mens klimaforskerne maler nye skræmmende scenarier for planeten, tager elever på to københavnske nabogymnasier fat på omstillingen der, hvor de står.

Henter billede...

Der er et trådhegn og en gitterlåge imellem dem. Så de har ikke talt meget sammen. Ikke vidst, hvad hinanden gik og lavede. Men nu gør de.

Københavns Åbne Gymnasium ligger på Sjælør Boulevard 133, Sankt Annæ Gymnasium på Sjælør Boulevard 135. Begge steder har elever kastet sig over at skabe en grøn

omstilling af skolen. På Sankt Annæ på elevernes eget initiativ, på Københavns Åbne Gymnasium med engagerede lærere som igangsættere.

Miljøgruppen på det ene gymnasium og klimaudvalget på det andet er to af mange eksempler på gymnasieunge, der ikke lader sig tynge til jorden af budskaberne om truende klimakatastrofer. Unge som ikke vender ryggen til omverdenen under presset fra den 'lydighedskultur', som får mange til at »internalisere kravene om omstillingsparathed« og konkurrere med sig selv og hinanden om at præstere, som den norske professor i filosofi Arne Johan Vetlesen udtrykte det her i avisen i fredags.

På Sankt Annæ Gymnasium var det 3. g'eren Johan Aagaard Hagemann, der i januar tænkte, at det ikke går at være sig selv nok, og at noget måtte ske.

»Jeg var nok mere frustreret end bekymret,« fortæller han.

»Frustreret over, at så mange mennesker med indflydelse i samfundet ikke kan forstå, at ting ikke kan vokse uendeligt i et miljø, der er begrænset.

Det virker som en helt logisk erkendelse, men alligevel går det ind ad det ene øre og ud af det andet. Det er meget frustrerende og giver én lyst til at sige: Hvad laver I dog?« Det grønne klasseværelse Johan sidder med gymnasiekammeraten fra Sankt Annæ, Rose Marie Tom-Petersen, og snakker grøn omstilling med to elever fra klimaudvalget på Københavns Åbne Gymnasium (KG), Rebecca Mielonen Rothenborg og Albert Faureholm Laursen. Bragt sammen af Information for at dele tanker, ideer og erfaringer hen over trådhegnet »Det, der motiverer mig, er det med at få noget til at lykkes. Vi har prøvet at gøre det meget konkret og praktisk,« siger Johan.

For Rebecca er klimatruslen i 2014, hvad atomtruslen var for forældregenerationen i 1980'erne.

»Det er på en eller andet måde problemet. Og jeg tænker, at man ikke kan vente på, at indsatsen starter fra toppen. Man må starte, hvor man er.« »Som Johan siger, så er det så givende, når noget lykkes Og det er sjovt at være flere sammen om et projekt og mærke, at der er noget, vi bare vil sammen,« siger Rebecca.

Hun er 3. g'er på KG, hvor initiativet til grøn omstilling kom fra en ildsjæl blandt lærerne, Mads Strarup, der underviser i filosofi og samfundsfag, men nu ruller det bredt på gymnasiet.

Således også længst oppe, hvor en tagterrasse, der engang var rektors privilegium, nu er omdannet til grønt klasseværelse under åben himmel.

»Vi i klimaudvalget har været med til at starte det ved at plante planter deroppe. Nu er det meningen, at undervisningen der skal orienteres mod bæredygtighed,« fortæller Rebecca.

Fra det grønne klasseværelse kan man se ned på et andet tag med helt grønt plantedække, der kan opsuge regnvand og CO2 og isolere mod kulde og varme.

»Og på et tredje tag er der lige installeret 100 solcellepaneler,« tilføjer Albert.

Han og tre kammerater har til KG's facebookside produceret en nyhedsvideo, hvor Albert interviewer en solcelleekspert og gymnasiets rektor om dette grønne initiativ, der er kommet til verden på et ønske fra klimagruppe og elever. Ifølge rektor vil solcellerne have betalt sig hjem på ca. otte år. I gymnasiets lounge vil en skærm løbende fortælle om egenproduktionen af grøn strøm, efter planen tilstrækkelig til at dække skolens forbrug.

»Når det gælder solcellerne, har vi foreløbig været mere heldige end jer på Sankt Annæ,« siger Albert.

Hvor KG er en selvejende institution, der kan ud-og ombygge, som man vil og har råd, er Sankt Annæ et kommunalt gymnasium - vist nok det eneste i landet - og det handler derfor om kommunens penge og beslutninger, hvis der skal ske større ændringer. Skoleledelsen har tidligere bedt om lov til at opsætte solpaneler på et stort tag, men kommunen sagde på det tidspunkt nej af økonomiske og byggetekniske grunde.

Prisfald på solceller og nye, lettere anlæg gør, at klimaudvalget og ledelsen nu igen øjner håb.

Uanset hvordan det går, vil man opsætte et mindre antal solceller på taget af et nyt 'naturvidenskabens hus', som Sankt Annæ indvier i denne uge, og som på taget også skal have en beplantet flade ved siden af en blank flade, så elever bl. a. kan måle det grønnes evne til at holde på regnvand.

Omverdensansvaret

På gymnasiet har man været i gang med energibesparende foranstaltninger i en årrække, drevet af Københavns kommunes grønne dagsorden og skolens ledelse. Der er skiftet lyskilder, installeret lyssensorer, lavet bedre ventilation m. m. Nu har eleverne blandet sig, sat fart på nedefra og dermed skabt en forankring, som lærerne sætter pris på. En vilje blandt elever til et omverdensansvar, som rækker ud over egen næsetip, og som også på andre områder er blevet tydeligt det sidste par år, som en af lærerne udtrykker det.

»Jeg surfede på Facebook og stødte på en veninde, der har lavet en miljøgruppe på Rysensteen Gymnasium,« fortæller Johan.

»Det lød spændende, og derfor tog jeg de samme initiativer, som hun havde taget. Plastrede bl. a. toilet dørene til med artikler og plakater. Det førte til en kerne på syv-otte stykker i en ny miljøgruppe, og på vores første møde vedtog vi at arbejde for tre ting: omlægning og reduktion af energiforbruget, optimering af ressourceforbruget og

information til eleverne om bæredygtig omstilling.« Johan, Rose Marie og de andre i miljøgruppen tog kontakt til EnergiTjenesten og fik en energivejleder til at gennemgå skolen og pege på en række nye muligheder for besparelser.

Dem søger man nu at realisere.

»Vi har en pedel, som virkelig er god til at sætte ting i gang. Vi vil gerne have sådan nogle perlatorer på vandhanerne, som blander luft i vandet og sparer en masse. Dem har han allerede bestilt. Vi har også fået en duplex-printer, så man kan skrive ud på begge sider af papiret,« beretter Rose Marie.

Selv har hun mest fokus på Sankt Annæs kantine.

»Der er ret mange **vegetarer** på gymnasiet, så vi forsøger at få kantinen til at lave en vegetarordning.

Den er nu på vej.« Sværere er det ifølge Rose Marie at få kantinen til at indse sparepotentialet i at sætte låger i de åbne køleskabe, hvor maden stilles frem.

Sustainland

Den grønne omstilling udgøres af mange små skridt. Også på KG.

»Vi har sat pantspande op til brugte dåser og flasker plus papirkasser til brugt papir. Vi har sat plakater op i printerrummet med opfordring til at printe på begge sider. Og vi har fået opsat vandhaner med sensorer, så man ikke skal skrue på dem.

Det er nogle meget praktiske ting,« fortæller Rebecca.

Det helt store projekt på KG er lige nu Sustainland, en bæredygtighedsfestival, der løber af stablen den 17.

november, varer en uge og foruden fagfolks besøg omfatter 16 workshops, hvor elever skal »involveres aktivt og medskabende i løsningsprocessen«, som det hedder. Det er workshops om lokal fødevarerproduktion, bæredygtig poetry slam, begrænsning af madspild, udvikling af en affalds-app m. m.

Hver morgen under festivalen samles eleverne og får en videorapport om løsninger ude i den store verden bragt hjem af fem hold ' korrespondenter' - elever, der op til festivalugen er udsendt til Kenya, Kairo, New York, London samt Danmarks vedvarende energi-ø, Samsø, for at afsøge lokale bæredygtighedsstrategier.

Rebecca skal næste uge af sted til Kairo, mens Albert tager til Kenya for bl. a. at se på affalds-genbrug i Nairobis store slumby Kibera.

»For mig giver det her så god mening.

I stedet for at diskutere, om der er et problem med klimaet, ser vi konkret på, hvordan man f. eks.

kan skabe nogle kredsløb. Vi har på forhånd fået kontakter i Kenya, og der er virkelig mange fede projekter.

Mange landsbyer lever jo bæredygtigt uden at tænke over det - måske kan vi lære af dem,« siger Albert.

Faktisk svært

Det er ikke alle elever på de to gymnasier, der er klima-og miljøaktivister.

Så langt fra. Det er faktisk svært at få kammeraterne til at huske at bruge pantspandene og papirkasserne på KG, fortæller Albert og Rebecca.

»Der er mange, der er ligeglade og ikke benytter de ting, vi prøver at introducere. Der er også nogle, der synes, at klimaudvalget er et taberudvalg.

Det er ret frustrerende,« siger Rebecca.

»Folk laver også jokes med det, når jeg siger, at de skal huske at slukke lyset. Det er fint nok, men det siger noget om deres indstilling,« tilføjer Albert.

»På Sankt Annæ er der nogle, der siger: 'Hvad hjælper det i den store sammenhæng, at I har lavet en miljøgruppe?' Men sådan tænker jeg ikke. Det er jo ikke enten eller. Ikke sådan, at man enten må handle på det helt nære, lokale plan eller arbejde med en større systemkritik,« mener Johan.

Rose Marie ser et blandet billede.

»Ret mange er bevidste om, at der er et problem, og at man skal gøre noget ved det. De vælger måske en anden måde end lige at være med i en miljøgruppe. Så er der også nogle aktive modstandere. 'Det kan godt være, der er et klimaproblem, men vi skal også skabe vækst og arbejdspladser,' siger de - ligesom politikerne.

Men der er ikke så mange, der slet ikke tænker over det. Det er kommet ind under huden på folk,« mener hun.

Johan nævner, at miljøgruppen har rigtig mange likes på Facebook.

»Det er rigtig fedt. Men det er lidt anderledes, når vi skal til at lave noget konkret,« siger han.

»På KG er der også flere, der kommer til vores møder nu. Det er, når vi skal til at lave noget, at engagementet falder. Alle folk har så travlt, orker ikke rigtig,« siger Rebecca.

Omverdensansvaret kontra presset for at præstere, leve op til omgivelsernes forventninger, være succesfulde.

For mange en modsætning.

For de unge i de to grønne gymnasieudvalg er det, som om det hænger sammen.

»Det giver sådan en fed følelse, når noget af det, man foreslår på skolen, bliver til virkelighed. Det er en succesoplevelse,« siger Johan.

I går mødtes han og de andre fra Sankt Annæ's miljøgruppe igen med Rebecca, Albert og andre fra KG's klimaudvalg for at snakke videre om fælles ideer. Og i morgen kommer nogle fra gruppen UngEnergi for at fortælle, hvordan man laver bæredygtig fredagsbar.

jsn@information.dk .

Jeg er frustreret over, at så mange mennesker med indflydelse i samfundet ikke kan forstå, at ting ikke kan vokse uendeligt i et miljø, der er begrænset. Det virker som en helt logisk erkendelse, men alligevel går det ind ad det ene øre og ud af det andet Johan Aagaard Hagemann 3. g'er på Sankt Annæ Gymnasium.

Fakta: FAKTA

Grønne gymnasier Både gruppen UngEnergi under organisationen Vedvarende Energi, Klimaambassaden under den grønne tænketank Concito samt Friluftsrådet tager ud og vejleder elever, der på gymnasier vil sætte gang i den grønne omstilling.

De rapporterer om mange initiativer med grønne udvalg, energitjek, solceller, tøjbytteevents m. m. Og blandt de aktive gymnasier nævnes Egå Gymnasium, Aarhus Katedralskole, Ikast-Brande Gymnasium, Rysensteen Gymnasium, Esbjerg Gymnasium, Christianshavns Gymnasium, Roskilde Gymnasium, Roskilde Katedralskole, Viborg Katedralskole Odense Katedralskole, Alssundgymnasiet, Odder Gymnasium, Skive Gymnasium, Gymnasiet HTX Skjern samt Sankt Annæ Gymnasium og Københavns Åbne Gymnasium.

DR Gymnasium har en særlig hjemmeside om grøn omstilling.

- Johan Aagaard Hagemann, Rebecca Mielonen Rothenborg, Albert Faureholm Laursen og Rose Marie Tom-Petersen er gået i gang med en grøn omstilling af deres gymnasier. De tør ikke vente på, at politikerne gør noget ved klimaproblemerne. Foto: Tor Birk Trads

Alt materiale i Infomedia er ophavsretligt beskyttet.

Kunden må ikke sælge, videregive, distribuere, gengive eller mangfoldiggøre materiale fra Infomedia uden særlig og skriftlig aftale med Infomedia. Overført (downloadet) materiale skal slettes efter anvendelsen og må ikke indlægges i informations-genfindingssystemer, som for eksempel elektroniske postsystemer, databaser, fælles netværk eller lignende.

Videreformidling

Kunden må foretage videreformidling (ved videreformidling forstås kopiering, distribution via elektronisk post, tilrådighedsstillelse i databaser, på netværk eller lignende) af modtagne overskrift- og indledningsformater inden for kundens egen virksomhed. Al anden videreformidling af materiale fra Infomedia skal aftales skriftligt med Infomedia.

Information

' 9/ 11 er mest min ekskærestes fødselsdag'

15. august 2014, Information, Sektion 2 (Bøger), Side 4, Katrine Hornstrup Yde..., 2328 ord, Id: e4886120

Digteren Caspar Eric, der debuterer med den ventede bog *7/ 11*, er blevet kaldt 'internetgenerationens enfant terrible, men opfatter ikke sig selv som særlig 'terrible'. Han prøver at være ærlig; indrømme, at han ikke er en bad boy, at han elsker Vanilla Coke og en smuk pels af babysæler.

Henter billede...

Anmeldelse af ' 7/ 11' på side 11. Hør Caspar Eric læse op fra digtsamlingen og hør hans playliste, der er soundtrack til bogen på www.information.dk

Jeg er i 7-Eleven på hjørnet af Nørrebrogade og Elmegade for at købe 'baby bites'-pølsehorn med ketchup og så i slikbutikken Fætter Guf på Nørrebrogade for at købe tre kolde Vanilla Cokes på dåse, og så skrider jeg over vejen til King of Kebab. Et par etager herover bor Caspar Eric i kollektiv.

Baby bites og Vanilla Coke er alfabetisk oplistet i indholdsfortegnelsen til Caspar Erics ventede debutdigtsamling *7/ 11* sammen med bogens øvrige sproglige 'inventar', der tæller »zipfil«, »zombie«, »ærlighed«, »øl« og »åh«. Baby bites skal give os en »vi sidder nu her, inde i bogen«-fornemmelse, joker den 27-årige digter, da vi er på Facebook Chat dagen forinden.

Men for ham er der ingen forskel på det virkelige og det symbolske. Hans poetiske rum er hans liv - det er det, vi skal kigge på.

»7/ 11 er en bog, hvor jeg skriver nogle ting om mit liv. Jeg prøver at sige noget, som jeg synes er vigtigt i forhold til, hvad kunst er, og derved i forhold til verden. Jeg tror ikke, at jeg kan beskrive det meget bedre end det,« siger Caspar Eric på sit værelse, mens vi drikker vores cokes og beundrer hans Rihanna-sofapude og fniser over det plastiske 'glog!', som det giver, da han taber sin baby bite på bordet.

Han er ikke glad for metaforer - at noget skulle være eller føles ligesom noget andet.

»Jeg har prøvet at skrive den bog, som jeg bedst selv ville kunne relatere til og få flest følelser af at læse,« siger han. »Den er et svar på det der underlige Facebook-spørgsmål 'Hvad har du på hjerte?'«.

Jeg og jeg

Alle kapitler i 7/ 11 starter således med et 'jeg': »Jeg har 16 kroner« eller »Jeg tænker helt sikkert mest på sex.« Derfra går det derudad.

Jeget hører Lil Wayne og Medina og ser den dystopiske ungdomsvoldsfilm Hunger Games og onanerer og fester og er på røven og laver playlists på iTunes til fester og er tit på internettet, for det er man jo, men er også tit 'afk' (away from keyboard) og nede i Fakta, hvor han køber øl eller stjæler mad. Jeget tager stoffet MDMA og drikker sig fuld og knalder og slår op med Frida, som er i hvert fald et af de duer, som bogens sætninger henvender sig til. Det er ikke ren selvforherligelse eller rent klynk. Bogen opdaterer bare os læsere om, hvad der sker for jeget og hvad jeget så føler i den ene og anden retning og ofte også tredje og fjerde og femte retning. 7/ 11 er en følsom statusopdatering, et arbejde med at være ærlig om sit liv og med at undersøge, om man overhovedet kan være det. Det er også en statusopdatering, som forsøger at gøre op med forestillingen om det lykkelige liv ved netop også at inkludere de melankolske og skamfulde aspekter ved at være en person i verden. Og så handler den altså også om indholdsfortegnelsens »åh«, om følelser under et breakup. Et sted i bogen står der: »fra en stor nok afstand kan kroppen være et punkt eller flere kroppe i et punkt som en lille knytnæve jeg kommer fx gående med en kæmpemæssig familiepizza og en toliters-faxekondi i en hånd og ligner en hvid dværg fra et eller andet perspektiv eller bare en person der skal hjem og spise aftensmad med nogen og se [romantisk film] og som er ligeglad med at gå ud selvom jeg bare kommer til at spise 'det hele' alene med et stift ansigtsudtryk og enten elske dig på fuld smadder imens eller hade dig på fuld smadder for ikke at være her jeg vil åbne macbooken og gå ind på google earth og zoome så meget ud jeg kan.«.

Når man taler med Caspar Eric om litteratur, så er det evigt underholdende og legende og undersøgende. Han er ved at færdiggøre sin kandidatgrad på litteraturvidenskab, og han kan sin teori og historie, men han gider ikke sige noget på en dogmatisk måde. Så hellere snakke om Hunger Games.

Han har medvirket til at udbrede kendskabet til de forfatterkolleger, som han tydeligt er inspireret af. Det er f. eks. amerikanske Tao Lin og norske Audun Mortensen, der skriver direkte registrerende om deres liv i jegform, og hvis litteratur ligesom Casper Erics' er fyldt med samtidstegn og populærkulturel ikonografi og internettets vilkår for vores følelser.

Pop er for ham alle dele af den kultur, vi lever i. Det er Miley Cyrus og global opvarmning og Spike Jonzes stilfulde Her om en mand, der skriver kærlighedsbreve på vegne af andre mennesker, og som forelsker sig i et styresystem.

Caspar Eric har det vildt over den film.

Her flyder autentiske og konstruerede følelser sammen. »Her handler det om at have oprigtige følelser, som ikke burde være oprigtige følelser - ligesom dem, man kan have på internettet eller for Medina eller Vanilla Coke,« siger han. »Alt kan give anledning til at snakke om, hvad det vil sige at være menneske; både Medina og Palæstina siger os væsentlige ting og skal tages seriøst,« siger Caspar Eric.

For hans generation er 9/ 11 en lige så væsentlig del af det poppede som koldkrigs-og technoangsten var det, da Strunge skrev Vi folder drømmens faner ud i 1981.

»Hos mange af de amerikanske digtere, jeg læser, som skriver popagtige ting, Tao Lin og slængt fra forlaget Muumuu House, kan man fornemme, at der har været en uvilje mod at have en politisk retorik i digtningen,« siger han. »Ikke på grund af 9/ 11 i sig selv, men på grund af den måde, som USA reagerede på efter angrebene.« Krigsretorikken vendte tilbage. Og man kunne ikke stole på den retorik. Den har medført en mistillid til sproget og en mistillid til det at have politiske holdninger.

»Det er jeg også ramt af. Vi er begyndt at se, at det politiske spil er et spil. Og det kan man ikke gennemskue eller være en del af.« At titlen 7/ 11 hilser ivrigt på den dato blev han først selv opmærksom på, da bogen var ved at være skrevet. Men sammenligningen gav god mening for ham. Som ' ekstramateriale' bagi skrev han derfor en række noter til digtideer. Her står 9/ 11 både for det helt nære og det absolut fjerne: »[digt om 9/ 11 som mest handler om at det er min ekskærestes fødselsdag og at jeg generelt tænker mere på hende end verdenssamfundet hvilket alligevel spejler at der kan være begivenheder som ' at slå op' der vil føre til at der er følelser som ikke længere virker ok at ha og at det ' at slå op' kan føles ligesom to tårne der styrter og at intet nogensinde igen blir det samme]« Samtidig er der de senere år, ikke mindst i den danske litteratur, opstået en interesse for dels at betragte, men også at se det private som noget politisk: »Jeg har ikke bevidst tænkt, at nu skriver jeg noget politisk, men når man har en opmærksomhed på det private rum, så ser man pludselig alle mulige ting,« siger han.

At bane vej for det blik er politisk. Derfor har det været vigtigt for ham at arbejde med ærlighed. At lægge noget ud til andre uden at påstå, at man har styr på det hele. At indrømme tvivl og svaghed og hykleri, at tilstå overdreven selvbevidsthed og iscenesættelsestrang og usikkerhed.

»Jeg har også prøvet at give mig selv lov til ikke at fremstå sympatisk,« siger han.

»Når jeg i bogen skriver ' jeg synes du er lækker når du går i pels / og at det er vigtigere / end 10.000.000 døde babysæler', så er det oplagt problematisk. Men jeg har det stadig sådan. Det er skamfuldt, men jeg kan og skal ikke moderere min egen følelse.«.

Internet-uromantik

Før og imens Caspar Eric i to år skrev på 7/ 11, har hans skriftlige praksis mest udfoldet sig på internettet, på blogs og sociale medier, men det gør det ikke til en konform eller reaktionær ting så at udkomme på Gyldendal, mener han: »Kritikken fungerer sådan, at skal du tages seriøst, så skal du lave en bog.« Der ville, pointerer han, ikke sidde en fotograf og en journalist i hans lejlighed, hvis han blot havde lagt tekster op på sin Tumblr-side.

»Hvis man vil insistere på, at litteraturen skal være anderledes, så må man tage den ind på den arena, hvor den kamp skal kæmpes og ikke udgrænse sig selv. Jeg insisterer på, at det her er poesi, der må udkomme på Gyldendal, og det insisterer Gyldendal også på,« siger han. »Hvis man gerne vil skubbe grænsen for, hvad der er poesi, så må man jo lave det derinde, hvor folk snakker om poesibegrebet, og ikke der, hvor folk snakker om internetpoesi, for så bliver man ved med at insistere på at udgrænse den ene frem for den anden og opstille et hierarki, der er givet på forhånd.« 7/ 11 inkorporerer også internettets sprog og strategier. Hver enkelt digt er eksempelvis efterfulgt af hashtags, som var det fotos på Instagram: »# harbobar # viskaligesnakkeomnoget # deterikmigdeterdig # fuck.« »Jeg synes ikke, at denne her bog handler om internettet,« siger Caspar Eric. »Den handler mere om forskellige scenarier, hvor man har følelser.

Nogle af dem er på nettet, nogle er i 7-Eleven og nogle er i Fakta.« »Internettet bliver nogle gange omgærdet af en slags romantik, som jeg overhovedet ikke går ind for. Jeg abonnerer ikke på fascinationen af internettet som det skramlede og det hurtige, fascinationen af, at man kan sende links og bruge hypertext - som om det var noget nyt.« Forestillingen om det demokratiske og det antikapitalistiske ved nettet, eller det overvågende og manipulerende, for den sags skyld, synes han også ofte bliver for kedelig og nem. »Man behøver ikke at beskæftige sig eksplicit med Anonymous eller med WikiLeaks for at sige noget om ting,« siger han.

»Jeg synes, at det virker til, at der er nogle nemme politiske positioner, man kan indtage, som er både eksotiserende, og som ikke efterlader rum til at diskutere de ting, som

internettet og de sociale medier har medført, på en måde, der er nuanceret nok til, at den bliver interessant. Der hersker en forestilling om, at hvis der er nogle holdninger tilgængelige, så må man hellere mene noget politisk.« - Hvad gør du så? »Jeg kan bare konstatere, at jeg ikke mener de samme ting. Jeg synes, at der er mange overvågningsproblematikker forbundet med internettet, men det er ikke noget, jeg synes er interessant i forhold til min skrivende praksis,« siger han.

»Det er umuligt for mig at have en strategi, for jeg synes, at jeg ved for lidt om verden til at være politisk. Jeg var virkelig politisk, da jeg var yngre, men den eneste måde, jeg kan eksistere på nu, er ved at acceptere, at jeg ikke kan gennemskue verden og dens strukturer nok til at have en kvalificeret holdning.«.

Rekvisit til bogen

Han løfter sin Coca-Cola med vaniljesmag.

Den er en rekvisit til interviewet om hans bog, men jo også bare det, han helst vil drikke - også selvom det symbolsk står for noget, han burde være imod.

»Den nye politiske korrekthed fortæller mig, at jeg i alle mine handlinger bør være et politisk menneske, at jeg burde være **vegetar**, at jeg ikke burde handle i 7-Eleven, men det gør jeg altså.« Og så må man tage diskussionen efter den indrømmelse. På den måde er poesien netop et oplæg til at forholde sig fælles til verden, den er dialogisk. Caspar Eric er blevet kaldt 'internetgenerationens enfant terrible', men tænker ikke på sig selv som særligt 'terrible.' Netop det er en del af pointen med ham: »Jeg vil gerne være den bad boy der, men jeg er også godt klar over, at jeg ikke er det. Bogen handler også om problemet ved, at man godt selv ved, at man kan have lyst til at være hård - men ikke kan være det,« siger han.

»Jeg har lyst til at være en sindssyg person, der står på dansegulvet og ligner en, der har det for vildt. Men det er også problematisk, at jeg ved, at jeg har det sådan.

Hvordan skal man være autentisk, når man gerne vil være det?« - Hvad er du, hvis du ikke er en del af en internetgeneration? »iPhonegenerations. ej. Jeg er ikke nogen generation. Det bliver vi nødt til at være flere for at være.« Caspar Eric vægrer sig generelt ved vier.

Derfor er der heller ikke et eneste 'vi' i 7/ 11.

Til gengæld er det 'jeg', som er afsender for hver sætning også udskifteligt med et hvilket som helst andet navn. »jeg vågner alene i sengen / ved siden af et halvspist pizza-slice« kunne have været: »Katrine vågner alene i sengen / ved siden af et halvspist pizza-slice.« Kunne have været.

Det er deri, hans åbning mod verden ligger.

»Et 'vi' i sig selv er en ret voldsom ting at være, det er altid en eksklusion af nogen. Når folk snakker om, at der i den generation, som jeg på en måde tilhører, er en jegfiksering, når de efterlyser fællesskabet og spørger, hvor viet er henne i litteraturen, jamen så er svaret jo bare, at 'vi' er ærlige om, at 'vi' består af jeger,« siger Caspar Eric.

»Det behøver ikke betyde, at alle de jeg'r ikke gerne stadig vil gå i forbindelse med hinanden.«.

kahy@information.dk

Fakta: Informations poesibog: Caspar Eric

Yndlingsmad: Pizza med shawarma og dressing Yndlingsdrik: Vanilla Coke Yndlings-gå-i-byen-sted: Basement på Vesterbro Yndlingssangerinde: Medina Yndlingsslik: Absurd sylrlige ting med absurd form, fx 'fødder' Yndlingsfilmstjerne: Jennifer Lawrence (Hunger Games) Yndlingsbog: 'Coeur de Lion' af Ariana Reines Yndlingsforfatter: Tao Lin (amerikansk forfatter kendt for 'Shoplifting from American Apparel') Bedste ven: Måske Karl, men det skifter.

Yndlings-tv-serie: 'True Blood' Yndlingsinstagramfilter: x-pro II Yndlingsfilm: 'Kill Bill I'.

BLÅ BOG

Caspar Eric Christensen f. 1987 Opvokset i København med fire yngre søskende Har kun været på en date i sit liv Mistede sin mødom som 20-årig Skylder 100.000 kroner væk Læser litteraturvidenskab på Københavns Universitet Skriver på tumblr-siden dageivoresliv.

tumblr. com.

- #caspareric #poesi #interviewmedkatrine #endnuetavisfotohvorjegliggerner #vierikke engeneration# hvorforfårrappereflereblowjobs enddigtere #fuck #seveneleven Foto: Sigrid Nygaard

Alt materiale i Infomedia er ophavsretligt beskyttet.

Kunden må ikke sælge, videregive, distribuere, gengive eller mangfoldiggøre materiale fra Infomedia uden særlig og skriftlig aftale med Infomedia. Overført (downloadet) materiale skal slettes efter anvendelsen og må ikke indlægges i informations-genfindingsystemer, som for eksempel elektroniske postsystemer, databaser, fælles netværk eller lignende.

Videreformidling

Kunden må foretage videreformidling (ved videreformidling forstås kopiering, distribution via elektronisk post, tilrådighedsstillelse i databaser, på netværk eller lignende) af modtagne overskrift- og indledningsformater inden for kundens egen virksomhed. Al anden videreformidling af materiale fra Infomedia skal aftales skriftligt med Infomedia.

De stuerene

5. juli 2014, Information, Sektion 2 (Sommertider), Side 4, METTE-LINE THORUP..., 3675 ord, Id: e479fe2b

Kalundborg er det eneste sted i kongeriget, hvor de 20 procent, målingerne giver Dansk Folkeparti, har været en realitet ved et valg. Her blev partiet for første gang stuerent i den røde lejr. Et stykke politisk danmarkshistorie, hvor de rigtige meninger tog fejl, og hvor partiets succes skyldes andet end udlændingepolitik.

Henter billede...

Der er ikke meget white trash-land over Kalundborg. Havnens drift tegner sig på himmelen i form af røgsøjler fra ranke stålrør, Asnæsværkets kedelhus stræber samme vej, mens Statoils oliaffinaderi maser sig ind i det bakkede landskab. Efter kriseår med høje ledighedstal, falder arbejdsløsheden nu med rekordhast.

Færgerne på nær den til Samsø er ganske vist væk, men andre nyere industrivirksomheder er skudt op, og Kalundborg har besluttet, at man vil udvikle, ikke afvikle, den vestsjællandske havneby og konkurrere på containerdrift.

Det er ellers sådan, de politiske analytikere ofte ynder at beskrive Dansk Folkepartis kernevælgere: som beboere i white trash-land.

Angste faglærte og ufaglærte, der frygter globaliseringens store bølgeskvulp, hvis da ikke industribyernes død allerede har gjort dem til udviklingens ubrugelige vraggods.

Kalundborg er Dansk Folkepartis kerneland.

Det eneste sted i Danmark, hvor partiet ved et folketingsvalg har opnået over en femtedel af stemmerne. Det skete i 2007, hvor partiet fik 12,5 pct. på landsplan. Nu er partiet mere eller mindre konstant landets næststørste i meningsmålingerne. Det har det været længe i Kalundborg.

Landsrekorden i DF-støtte ved det seneste valg til Europaparlamentet findes på Rynkevangskolen i et af byens villakvarterer. 45,2 pct. satte kryds ved Morten Messerschmidt og liste O, da de stod i gymnastiksalen på den klassiske røde murstensskole. For ikke så mange år siden, så meningsdanmark rædselslagent til, mens DF fik flere og flere stemmer blandt danskerne. Folk løj overfor

meningsmålingsinstitutterne, fordi det var pinligt at stemme på partiet, og der var ingen ende på advarslerne om, hvilket samfund, Danmark ville blive, hvis højreekstremismen fik parlamentarisk magt.

I dag er få danskere rigtigt bange for DF, og de har været et særdeles indflydelsesrigt parti på Christiansborg i mange år. Men er det danskerne, der har flyttet sig ud mod ekstremerne eller har Dansk Folkeparti flyttet sig ind mod midten?.

Vil ikke forfølge muslimerne

Sasja Clorius' treværelses har skrå vægge, overvældende lysindfald og udsigt til torvet og byens vartegn, den femtårnede kirke. De sorte møbler matcher billedvalget på væggene og puderne i sofaen, alt har sin plads. En stor skål med kirsebær står urørte på det ovale spisebord.

»Når jeg taler med mine veninder om politik, så er Dansk Folkeparti ikke længere fremmed for dem. Tidligere ville jeg have følt mig lidt afstumpet over at stemme på partiet, sådan er det slet ikke længere. Folk er blevet meget mere åbne,« siger Sasja Clorius, der har stemt DF samtlige de gange, hun har haft muligheden.

Heller ikke pensionistpartiet er en beskrivelse, der længere helt passer på det parti, der opfandt ældrechecken som politisk mønt ved de årlige finanslovsforhandlinger med VKregeringen.

Ganske vist viser en undersøgelse foretaget af Megafon blandt de vælgere, der i år har sagt, at de kunne tænke sig at stemme DF, at kun ni procent er under 30. Til gengæld er der større aldersmæssig spredning blandt partiets nytilkommere. 26 procent er under 40, 22 er i 40'erne, 19 procent er i 50'erne, og 33 procent af de nye vælgere er over 60.

Sasja Clorius er 27 år gammel. Og Dansk Folkeparti appellerer til de unge, der ligesom Sasja, som er uddannet skiltetekniker, har taget en faglig uddannelse.

Og sådan er der så meget, der ikke passer på det gængse billede af Dansk Folkeparti, når man kommer til Kalundborg.

Man har også mere end svært ved at trække noget indvandrerkritisk ud af byens viceborgmester Peter Jacobsen, der har siddet på posten for Dansk Folkeparti siden 2005. For et par år siden udtalte han i et interview, at der ikke er »grund til at servere svinekød for muslimer på plejehjem, for man vil jo heller ikke tvinge en **vegetar** til at spise frikadeller.« Og jo, jo, naturligvis bakker han op om partiets linje, lokalt befatter man sig jo bare ikke med udlændingepolitik.

Men når talen for eksempel falder på de ildspåsættelser, der plagede et af byens boligkvarterer for få år tilbage, nævner Peter Jacobsen end ikke, at det typisk var

indvandreunge, der stod bag.

»Det var nogle unge, der rendte rundt og ikke rigtig havde noget at give sig til. Vi har et glimrende samarbejde med SSP, så det problem løste vi jo. Der er ingen grund til at gøre det større, end det er. Det med indvandring fylder ikke så meget mere,« siger manden, der selv skrev historie i 2005, da han som den første DF'er nogensinde lagde stemmer til en SF-borgmester, og hvor den senere så stærkt omtalte socialpolitiske FOA-alliance bestående af SF, S og DF blev praktiseret i fire år. Nu er det ikke længere kontroversielt, når et byrådsmedlem fra SF forlader partiet til fordel for Dansk Folkeparti, som det skete på Lolland for nylig.

Kalundborg er på mange måder et stykke politisk Danmarkshistorie med folk som Peter Jacobsen og den tidligere SF-borgmester og mangeårigt folketingsmedlem, Tommy Dinesen, som aktive penneførere. En by, der var først med at gøre Dansk Folkeparti stuerent langt ind i de rødes rækker, og hvor de rigtige meninger måtte sande, at de tog fejl.

En by, hvor man ikke er overrasket over, at DF blev landet største parti ved europaparlaments-valget, og at Kristian Thulesen Dahl udråbes til vinderen af det politiske år, der nu går på hæld.

Ind i varmen

På valgnatten den 20. november 2001 er Anders Fogh Rasmussen vinderen, men Pia Kjærsgaard er valgets dronning. Da hun går op ad Christiansborgs brede trappe, er mængden af journalister og kameraer massiv.

DR's Martin Breum følger hende med intens stemmeføring hele vejen. Billederne er ikonografiske vidnesbyrd om partiets succes i vælgerhavet, befæstet ved hvert trin op til de ventende Dannebrog.

»Vi skal have indflydelse. Anders Fogh skal lytte til os. Nu er det os, der bestemmer,« udtaler Pia Kjærsgaard ved indgangen til et årti som magtfuldt støtteparti for VK-regeringen.

Indtil da har de andre partier forsøgt at fryse Pias parti ud, men DF vokser sig større på baggrund af en understrøm af bekymring blandt vælgerne over antallet af flygtninge, som til dels er et resultat af udlændingeloven fra 1983. Mens socialdemokraten Nyrup erklærer, »stuerene - det bliver I aldrig« fra Folketingets talerstol, kaprer Pia Kjærsgaard hans vælgere, og lægger fundamentet for et årelangt fjendskab mellem de to partier.

»Op til valget i 2001 ville man pålægge mig, at der ikke måtte laves nogen som helst aftaler, hvor de var med. Det var stemningen på venstrefløjen den gang, at man ikke måtte

samarbejde med dem overhovedet. Ikke en gang på helt banale områder,« husker SF's daværende formand, Holger K. Nielsen.

Eller som DF'eren, partiets første markante pressechef og nuværende udenrigsordfører, Søren Espersen, formulerer det: »Før 2001 blev vi jo ikke indbudt til nogen form for forhandlinger.« Fjendskabet består den dag i dag, forklarede Pia Kjærsgaard Berlingske så sent som i dette forår. Og det på trods af, at DF i dag har indgået flere politiske aftaler med SRegeringen: »Det er jo egentlig meget trist, at der heller ikke nu er et bedre forhold mellem os og dem, for det burde der jo faktisk være. Men den ledelse, de har nu, kan simpelthen ikke se mulighederne i det.

De kalder os ærkefjender, bekæmper os og taler dårligt om os.«.

Alliancer giver uro

Tilbage ved magtskiftet i 2001 ser resten af Europa med afsky på højredrejningen i Danmark, hvor en stram udlændingepolitik nu takket være Pia Kjærsgaard er den altdominerende politiske dagorden. Det er også året hvor den korn-og foderstofuddannede Peter Jacobsen melder sig ind i partiet. Ikke på grund af indvandrerdebatten, men på grund af en stigende EU-skepsis, som hans gamle EU-begeistrede parti Venstre ikke honorerer.

Nogle år senere, i 2005, har han besluttet sig for at stille op til kommunalvalget og skal føre valgkamp. Partiet er ikke med til mange valgmøder. Men om aftenen efter at stemmerne er talt op, kommer sejrherren, den altid cowboyjakkekledte Tommy Dinesen, kendt fra Christiansborg og tv, hen til Peter Jacobsen og hans kone Anne Marie Hansen, som har fået de to mandater for DF.

Tommy Dinesen har forladt Borgen for at gå efter borgmesterposten i Kalundborg. Vil de støtte ham? Forinden har Tommy Dinesen været i kontakt med en af Dansk Folkepartis grundlæggere Poul Nødgaard, der hjælper de uprøvede DF'ere under valgkampen. På Christiansborg har ingen tilsyneladende noget imod den aftale, de lokale byrådder laver den aften. Landets første sociale FOA-flertal er en realitet.

Men der bliver ballade lokalt. Flere SF'ere melder sig ud. En af dem bor i Tommy Dinesens kvarter. Forleden stod hun i hans køkken i det lave, fint restaurerede hus i Kalundborgs ældste bydel Højbyen og sagde, at hun ikke havde noget imod Dansk Folkeparti længere.

»Tidligere var det ugleset at stemme på DF, og jeg har også selv taget afstand fra dem, men sådan er det ikke længere. Hvis du tager flygtningepolitikken væk, så er der ikke meget, der skiller SF og DF. Vi var de første, der samarbejdede med dem i kommunalpolitik,« siger Tommy Dinesen, der husker samarbejdet som glimrende.

»Pengene var små efter kommunesammenlægningen, og de eneste problemer, vi havde med DF, var, når vi skulle skære på det sociale område og de ældre. Det ville de helst ikke være med til og kæmpede virkelig imod.

Så det var jo ren SF-politik, de førte.« Tommy Dinesen var sømand, før han startede sin politiske karriere. I dag er mange af hans gamle kolleger fra dengang sympatisk indstillede over for Dansk Folkeparti. Det er de arbejdere, der efter partiets grundlæggelse i 1995 efterhånden gør Pia Kjærsgaard til deres førstevalg.

Tommy Dinesen havde ellers ikke meget tilovers for den flygtninge-og indvandrerpolitik, partiet slog sig op på. Og han levnedde heller ikke partiet mange chancer for at overleve, hvilket han luftede over for Poul Nødgaard på en bustur med et Christiansborgudvalg, hvor de delte forsædet, og Nødgaard ville vide, hvordan SF'eren vurderede situationen umiddelbart efter parties stiftelse.

»Men de fik jo ret. Der var i høj grad gjort plads til et parti som DF,« som Tommy Dinesen siger i dag.

Tættere på DF end på R

Det er en lun sommeraften i 1985 på havnen i Kalundborg. På første parket med udsigt til vand og havn ligger det gamle Grand Hotel, som er omdannet til asylcenter og huser iranske flygtninge. Om natten angriber en stor gruppe borgere asylcentret og kaster flasker ind gennem ruderne. Efterfølgende beskrives Kalundborg som et af arnestederne for højreradikale strømninger, og hændelsen markerer »startskuddet til en egentlig racistisk højrebevægelse i Danmark«, som det hedder i en artikel på Modkraft.

De gamle i byen kan huske, at de unge var sure over, at iranerne tog deres piger. Andre at flygtningene fik gratis cykler. Tommy Dinesen arrangerede protestmøder i Kalundborghallen mod »de racistiske hooligans«, som han kaldte dem. Men i dag siger han: »Jeg var nok lidt naiv dengang. Der var jo nogle, der mente, at flygtninge var frihedskæmpere.

Og det synes jeg ikke i dag. I SF var vi meget på flytningens side dengang, men efterhånden syntes jeg også, at SF'erne var naive.

Det er jo ikke alle, der kommer hertil af nød.

Men selvfølgelig skal de, der behøver hjælp, have hjælp. I dag kunne man nok ikke samle en fyldt Kalundborghal til sådan et møde.« Når strengen skal trækkes fra grundlæggelsen af Dansk Folkeparti til i dag, er det på mange måder tydelig, at det mere er Danmark end Dansk Folkeparti, som har ændret sig i årene, der er gået.

Og faktisk så Tommy Dinesen hellere, at det var de radikale og ikke hans parti, SF, der havde forladt regeringen.

»Vi har jo meget mere tilfælles med DF end med de radikale og deres borgerlige økonomiske politik,« siger han. En holdning, der trak en del overskifter, da han udsendte en pressemeddelelse, mens SF's krise var på sit højeste, og ledende folketingsmedlemmer forlod partiet til fordel for Socialdemokraterne.

Det er jo landspolitik

Peter Jacobsen skænker op fra den sorte Tupperware-kaffekande i spisestuen i det gamle lavloftede bondehus, der ligger i landsbyen Snertinge uden for Kalundborg.

Han er ikke overrasket over, at Dansk Folkeparti kunne blive det største ved Europavalget i maj.

»I dag ville jeg ikke kunne udpege en DFvælger.

Jeg oplever alt lige fra skolelæreren til arbejdsmanden, og ved gud også landmænd, der har stemt på DF. De eneste, vi ikke kan rumme, er de der superliberalister. Og jo, selvfølgelig er det vigtigt, at vi forsøger at holde skatteprocenten nede, så vi bevarer konkurrenceevnen.

Men vi skal jo også have en vækst inden for det offentlige. Forudsætningen er så selvfølgelig, at vi har råd til det. Den sammenhængskraft er Dansk Folkepartis styrke, og det er vel også derfor, vi kan trække vælgere fra hele det politiske spektrum lige undtagen Enhedslisten,« siger Peter Jacobsen og byder fra kagefadet.

Et gammelt vægur fylder rummet med sin hyggelige lyd, en Paustian-lysestage pynter i stuen med Chesterfield-møbler, og på bogreolen under jagttrofæerne står højskolesangbogen og politiske biografier blandet med bøger om jagt.

»Der er jo ikke nogen, der længere er uenige i, at flygtninge og indvandre skal integreres.

Heller ikke at de skal klare sig selv i videst muligt omfang og ikke ligge samfundet til last. De andre partier har accepteret den stramme udlændingepolitik,« konstaterer viceborgmesteren.

Billedet af DF-arbejderen, der er bange og frygter globaliseringen, er til gengæld forældet, mener Peter Jacobsen.

»Jeg tror, man skal nuancere det billede.

Den type var fremtrædende blandt vores vælgere for 10 år siden. Man er selvfølgelig optaget af at, der skal skaffes arbejdspladser.

Det politiske fokus har flyttet sig siden krisen, og vi har bevæget os ind på de bredere velfærdsområder. Det gælder også for Dansk Folkepartis vælgere. Men se f. eks.

på DF i Odsherred, som fik under 10 pct. af stemmerne ved kommunalvalget, mens de ved folketingsvalg får cirka 20 pct. De har så ikke kunnet genere den samme effekt som os. Det, tror jeg, er fordi, vi har været med til at skabe noget vækst her i kommunen,« siger Peter Jacobsen, der i dag støtter Venstreborgmesteren Martin Dam.

»Det gik godt med Tommy Dinesen, han havde stor folkelig opbakning og tænkte på den lille mand ligesom os. Så måtte han desværre trække sig blandt andet på grund af nogle helbredsproblemer, og så kom der en socialdemokrat til. Det var en gymnasielærer, og det gik slet ikke,« griner han.

Peter Jacobsen taler ikke så meget om Pia Kjærsgaard, der har været opstillet i Kalundborg, og som selvfølgelig har gjort sit til at give partiet opbakning i kredsen.

Stemme til de uhørte

Han taler hellere om, at partiet står for en udviklingsorienteret politik i kommunen.

De har f. eks. kæmpet for et sundhedscenter, da nedlæggelsen af det lokale sygehus var en realitet. Sågar et EU-kontor, der skulle hjælpe egnens virksomheder med deres europæiske forretninger, har partiet vedtaget sammen med socialdemokraterne uden om V og K.

Viceborgmesteren oplever ikke længere nogen, der har berøringsangst over for partiet.

Ganske vist var der en del anti-DF ytringer på de sociale medier efter Europa-valget. Men i dag er det dem, der er tosserne. Ikke DF'erne, mener Peter Jacobsen: »Med den slags ytringer er vi ude på den yderste venstrefløj, hvor der altid vil sidde nogle tosser og råbe op. Man forsøger at tegne et billede af, at vi vil dreje samfundet i en helt anden retning. Det er jo ikke rigtigt, prøv nu at se på de politiske resultater, vi leverer.« Tværtimod mener viceborgmesteren, at Dansk Folkeparti har gjort Danmark en demokratisk tjeneste ved at sørge for, at oversete grupper i befolkningen nu er blevet politisk repræsenterede.

»Jeg tror, det har været vigtigt for den politiske udvikling i Danmark, at vi har kunnet kradse lidt i lakken i forhold til de gamle etablerede partier, og sige at til dem, at nu er I altså ved at tabe jordforbindelsen,« siger Peter Jacobsen. Når man spørger viceborgmesteren, hvad hans parti har leveret tilbage til deres vælgere ud over en ældrecheck og en stram udlændingepolitik, tøver han lidt.

»Det er jo landspolitisk, så det er lidt svært for mig at svare på. Men jeg synes, vi leverede en stabil økonomisk politik sammen med VK, det gik jo godt i de år.« At DF i samme periode lagde stemmer til skattelettelser, som gjorde partiets kernevælgere fattigere, forringede efterlønnen og var arkitekter bag den forkortede dagpengeperiode, anerkender Peter Jacobsen. Men det har ikke for alvor skadet partiets opbakning, påpeger han. Og meningsmålingerne giver ham ret. Her vurderer vælgerne Dansk Folkepartis Kristian Thulesen Dahl til at være den mest troværdige partileder.

»De andre partier skifter jo også holdning.

Se blot på S og SF efter valget. Men jeg tænker jo også, at man skal passe på ikke at overskride grænsen, når man har sagt, at der er noget, man ikke vil røre. Med efterlønnen indgik vi et kompromis. Det var ikke et løftebrud, for forslaget var ikke groet i vores have. Men det var måske også et af de steder, hvor man kan tale om, hvor smart det var. Og vi mistede da også nogle medlemmer på det. Men sådan er det. Der sad nogen på Christiansborg og vurderede, at vi fik mere, end vi afleverede.«

'Vi har jo prøvet de andre'

Spørger man partiets vælgere om Thulesen Dahls troværdighed, er svaret nogenlunde det samme. Trods den megen snak om 'tulliarder', og Socialdemokraternes beregninger af, at Dansk Folkeparti har uddelt valgløfter for 155 milliarder kroner, mener Sasja Clorius, at partiet er langt mere realistisk end venstrefløjen. Den økonomiske snusfornuft og ansvarlighed er noget af det, der får hende til at stemme på partiet.

»Jeg kan sagtens se, at folk har det svært under krisen, men jeg synes også der skal være mådehold, og vi så vidt muligt skal tjene vores penge selv,« som hun siger.

På havnen foran Grand Hotel, der ikke længere huser mænd, flygtet fra Irans præstestyre, men et sundhedscenter med private klinikker, møder vi også Leif - en tidligere offentligt ansat, der ofte nyder en cykeltur fra sit rækkehus i Udby og ind til vandet og livet på kajen. Han er en af de nyere DF'ere, der kun har stemt på partiet én enkelt gang som følge af utilfredshed med Socialdemokraternes »svigt og løftebrud« efter valget.

Men tror han da, at Dansk Folkeparti kan gøre det bedre? De står jo bag både forringelser af efterløn, og er idemænd bag dagpengereformen, som de senere har fortrudt.

»Næh, men Dansk Folkeparti er mere nede på jorden, og vi har jo prøvet de andre,« siger Leif.

mlt@information.dk

»Der er jo ikke nogen, der længere er uenige i, at flygtninge og indvandre skal integreres. Heller ikke at de skal klare sig selv i videst muligt omfang og ikke lægge samfundet til last«

— PETER JACOBSEN, DF, VICEBORGMESTER.

Fakta: Serie: De stuerene

Er Dansk Folkeparti blevet normale, eller er danskerne blevet ekstreme? Hver fjerde dansker stemte på liste O ved EuropaParlamentsvalget først på sommeren, og partiet er næststørst i mange meningsmålinger.

Centrumvenstre har endnu ikke forstået, hvad der får partiet til at vokse. Og selv de borgerlige ser med frygt på, at vælgerne mister tillid til de gamle partier, mens DF løbende skifter politik uden at tabe troværdighed og tilslutning.

Har partiet opnået sin ønskeposition som midterparti og fundet ud af, at værdipolitikken langt fra kan begrænses til indvandring, men rimer lige så godt på DONG og kapitalismekritik? Information søger svarende blandt partiets nye vælgere, i baglandet, blandt partiets topfolk og politiske modstandere i en ny serie.

Fra udbrydere til systemparti

30. september-1. oktober 1995 Fremskridtpartiets har årsmøde.

Det udvikler sig til en magtkamp, og partileder Pia Kjærsgaard mister kontrollen over sit parti, og kalder mødet »surrealistisk teater i verdensklasse. Dagen efter melder hun og manden Henrik Thorup sig ud af partiet.

Den 6. oktober 1995 Pia Kjærsgaard, Poul Nødgaard, Ole Donner og Kristian Thulesen Dahl Dansk stifter Folkeparti på ved et pressemøde på Christiansborg. 25.

oktober får partiet 3,7 af stemmerne i den første meningsmåling efter stiftelsen.

4. marts 1998 Pia Kjærsgaard angribes på Nørrebro. Hun søger tilflugt i en bank.

Københavns Politi sætter en større styrke ind og ledsager partilederen væk fra området.

11. marts 1998.

Ved valget opnår partiet 7,4 procent og 13 mandater i Folketinget.

Sommeren 2000.

Folketingsmedlem Inge Refshauge udtaler, at hun »ikke kan leve med partiets topstyring«. Hun bliver løsgænger og kalder senere møderne i gruppen for et »helvede« og et

»barneværelse« og Pia Kjærgaard for en »sur og råbende hystade«. Ole Donner bakker få dage efter kritikken op. En tredje kritiker, Mogens Andreassen ekskluderes af partiet.

25. marts 2001 Dansk Folkeparti overtager Sæd Grænsestation, mens Danmark tiltræder Schengen-samarbejdet.

Fra udbrydere til system..

20. november 2001

DF bliver parlamentarisk grundlag for VK-regeringen. Fra omverdenen reageres der på højredrejningen i Danmark. Den svenske avis Dagens Nyheter skriver i en leder: »Hvis det er svært at pege på valgets vindere, er det så meget des lettere at udpege valgets tabere. Det er alle med en mørkere hudfarve.

Det er humanismen. Og det er anstændigheden. Godnat Danmark.«.

April 2006

Enhedslisten laver for fjerde år i træk en rapport om Dansk Folkepartis medansvar for sociale nedskæringer.

I to ud af fem kommuner medvirker DF i velfærdsforringelser. I hver femte kommune skærer partiet ned på ældreomsorgen, fremgår det af rapporten.

September 2011

VKO taber valget. Dansk Folkeparti går for første gang marginalt tilbage ved et valg.

7. august 2012

Pia Kjærgaard går af som partiformand, og afløses af Kristian Thulesen Dahl. Daværende weekendredaktør på Information, Rune Lykkeberg, skriver i et portræt: »Det er under krav fra Dansk Folkeparti blevet et politisk mål i Danmark at chikanere og ydmyge borgere med helt urimelige test af ansøgere om statsborgerskab, madkasseordninger til afviste asylansøgere og sociale ydelser til nytilkomne udlændinge så lave, at det skulle gøre rigtig ondt. En 300 timersregel skulle blive til en 450 timersregel for at pine og plage folk så meget som muligt. Hun (Pia Kjærsgaard, red.) har talt til det bedste i en demokratisk kultur, når det handlede om, at hun skulle komme til orde, men hun har brugt velfærdsstaten til den værste og mest urimelige mishandling af udsatte borgere.«.

Maj 2014

SF's nye formand, Pia Olsen Dyhr, lægger efter 100 dage på posten afstand til SF's tidligere anstrengte forhold til Dansk Folkeparti: »Dansk Folkeparti er ikke nogen ubetydelig spiller. Det er en stor spiller, som man bestemt skal tage alvorligt,« siger hun.

- Rummer det hele. I dag ville jeg ikke kunne udpege en DF'er. Vi rummer alt fra skolelæreren til arbejdsmanden, og ved gud også landmænd. De eneste, vi ikke kan tiltrække, er de der superliberalister og Enhedslisten, siger Peter Jacobsen, der er viceborgmester i Kalundborg. Foto: Tor Birk Trads
- Anerkendt. Tidligere ville jeg have følt mig lidt afstumpet ved at sige, at jeg stemte på Danks Folkeparti. I dag er det mere almindeligt, siger Sasja Clorius. Foto: Tor Birk Trads
- Kerneland. Udvikling, ikke afvikling synes at være tonen i det Kalundborg, Dansk Folkeparti med en magtfuld stilling har formidlet til brede dele af byens indbyggere. Foto: Jakob Dall

Alt materiale i Infomedia er ophavsretligt beskyttet.

Kunden må ikke sælge, videregive, distribuere, gengive eller mangfoldiggøre materiale fra Infomedia uden særlig og skriftlig aftale med Infomedia. Overført (downloadet) materiale skal slettes efter anvendelsen og må ikke indlægges i informations-genfindingssystemer, som for eksempel elektroniske postsystemer, databaser, fælles netværk eller lignende.

Videreformidling

Kunden må foretage videreformidling (ved videreformidling forstås kopiering, distribution via elektronisk post, tilrådighedsstillelse i databaser, på netværk eller lignende) af modtagne overskrift- og indledningsformater inden for kundens egen virksomhed. Al anden videreformidling af materiale fra Infomedia skal aftales skriftligt med Infomedia.